

BRIS RAPPORT 2022:1

ÅRSRAPPORT 2021

VÅLD
EN DEL AV
BARNNS VARDAG

BRIS

Redaktör: Astrid Holm, Bris

Skribenter:

Marie Angsell, sakkunnig socionom, Bris

Sven Bremberg, barn- och ungdomsläkare och docent
i socialmedicin vid Karolinska institutet

Maria-Pia Cabero, ansvarig media och opinion, Bris

Anna Holmqvist, enhetschef kommunikation och påverkan, Bris

Magnus Jägerskog, generalsekreterare, Bris

Lisa Mannby, socionom, data- och analysansvarig, Bris

Formgivning: Kajsen Burell, Printempo

Omslagsfoto: Istock photo

Så hanteras barns berättelser:

Citat i rapporten är exempel på vad barn berättar för Bris.

De baseras på autentiskt material som valts ut i syfte att synliggöra vanligt förekommande teman i barns samtal med Bris.

Vid behov har ändringar gjorts i citat för att inget barn ska kunna kännas igen av andra

Barnen på bilderna har ingen koppling till innehållet i rapporten.

Tryck: BrandFactory 2022

Rapporten är tryckt på FSC-märkt papper.

INNEHÅLL

Förord.....	2
Sammanfattning	3
Inledning	6

Våld mot barn	12
---------------------	----

Att utsättas för våld i hemmet	17
--------------------------------------	----

Sexuella övergrepp	23
--------------------------	----

Våld och otrygghet i samhället.....	30
-------------------------------------	----

Diskussion och slutsatser	36
---------------------------------	----

Kontaktinnehåll i barns samtal.....	41
-------------------------------------	----

Om Bris.....	42
--------------	----

Definitioner.....	44
-------------------	----

Källor.....	46
-------------	----

Agenda 2030.....	48
------------------	----

FÖRORD

Foto: Fredrik Hjerling

Magnus Jägerskog

Samhället behöver göra mer för att skydda barn mot våld

Alla barn möter våld på något sätt under sin uppväxt. De drabbas själva, de har sett det ske eller de känner någon som drabbats. Våldet är en realitet. Och det får enorma konsekvenser för många barn. Precis som alla barn på något sätt möter våld så påverkas alla barn av våldet. Många barn som blir utsatta för våld lider av psykisk ohälsa och vi vet att en klar majoritet av alla barn som försöker ta sitt liv har blivit utsatta för någon form av misshandel under uppväxten.

I den här rapporten ges en inblick i barns liv utifrån deras egna röster och tillsammans med forskning ges kunskap och förslag för ett tryggare samhälle för barn.

Sverige är historiskt sett ett föregångsland när det handlar om att skydda barn från våld. Som första land i världen införde Sverige en lagstiftning mot barnaga. Det var ett viktigt steg. Det stärkte skyddet för barn och det förändrade synen på våld i uppfostringsyfte. Antiagalagen klargjorde även att barn inte är föräldrars egendom eller att det som sker "inom hemmets gränser" stannar där, utan istället: Att barn är egna individer med egna rättigheter. Ett viktigt perspektiv som också påverkade utformningen av barnkonventionen som numera är lag i Sverige.

"Sverige har tidigare lyckats stärka barns trygghet. Det både behövs och är möjligt igen."

Precis som antiagalagen föregicks av en bred mobilisering i samhället för att stärka skyddet för barn behöver det ske en liknande mobilisering idag. Barns samtal till Bris, forskning och andra rapporter visar att våldet som barn utsätts för är utbredd. Att det finns på många arenor i barns liv, på barnets arbetsplats skolan, i barnets hem, på nätet eller i sitt närområde. Slutsatsen från arbetet med denna rapport är både enkel och hård. Samhället lyckas inte att skydda barn mot våld. Det saknas naturligtvis inte initiativ och insatser för barns rätt till trygghet. Men den sammanlagda kunskapen visar tydligt att de inte är tillräckliga. Väsentligt mer måste göras.

Jag hoppas att du som är beslutsfattare, på nationell, regional och lokal nivå, läser denna rapport och låter dig påverkas. Sverige har tidigare lyckats stärka barns trygghet. Det både behövs och är möjligt igen. Jag efterfrågar engagemang, beslutsamhet och resurser för att skapa en trygg uppväxt. En god start i det arbetet är att samtala med barn och lyssna på vad de anser är viktigt för en trygg vardag. ♦

Magnus Jägerskog
Generalsekreterare Bris

SAMMANFATTNING

Våld – en del av barns vardag

De senaste åren har samtalen till Bris om våld, övergrepp och kränkningar eskalerat. Det är tydligt att Sverige inte når upp till ambitionen om en uppväxt fri från våld. Detta leder till oöverblickbara konsekvenser för barn och för samhället som helhet. I Bris årsrapport lyfts barns röster, forskning och förbättringsförslag i syfte att ge varje barn en trygg uppväxt.

Våld mot barn är ett utbredd problem som finns i alla delar av samhället. Det förmodade mörkertalet är stort och statistiken är bristfällig. Antalet samtal till Bris om våld, övergrepp och kränkningar har ökat markant under många års tid och visar, tillsammans med kartläggningar och studier, att alldeles för många barn växer upp i en tillvaro präglad av våld. Barn berättar om att utsättas för fysiskt våld och övergrepp, psykiskt våld och försummelse, våld mot närstående, eller att själva utsätta andra för våld. Det är vanligt att barn upplever flera former av våld samtidigt under sin uppväxt.

ALLVARSGRADEN I SAMTALEN HAR ÖKAT

I samtalen till Bris hänger våld och psykisk ohälsa ofta samman. I mars 2021 öppnade Bris upp stödlinjen dygnet runt och har haft fler samtal med barn än någonsin tidigare. Totalt hade Bris under 2021 41 667 samtal med barn och unga i den nationella stödlinjen via telefon, chatt och mejl, en ökning med 32 procent jämfört med 2020. Utöver den generella samtalsökningen noteras stora och oroande öknings av samtal kring ämnen som självmord (+87 procent), sexuella övergrepp (+70 procent), självdestruktivitet (+77 procent), ätstörningar (+93 procent), och fysiskt och psykiskt våld (+34 procent respektive +39 procent). Pandemin har därtill förstärkt en redan existerande utsatthet hos många barn.

Varje barn har rätt till ett liv fritt från våld, att leva och utvecklas och få stöd från vuxna när det behövs. Samtidigt upplever många barn hinder att berätta om utsattheten – och kommer därmed inte få det skydd, stöd och behandling hen har rätt till. Även många vuxna upplever hinder att agera när de misstänker att ett barn utsätts för våld. Det är tydligt att det både bland barn och vuxna saknas kunskap om våld, barnets rättigheter och samhällets ansvar.

VÅLDET ÄR UTBRETT

Varje dag berättar barn för Bris om utsatthet för våld i såväl hemmet, på nätet, i skolan och i offentligheten. Ökningarna i samtal till Bris om olika former av våld ger en indikation om att allt fler barn kan vara utsatta, men en delförklaring till ökningen är sannolikt även en ökad benägenhet

Många barn upplever flera former av våld under sin uppväxt.

41 667

Under 2021 har Bris haft 41 667 kurativa kontakter med barn upp till 18 år via chatt, telefon och mejl – fler än någonsin tidigare.

att söka stöd för vissa former av våld. Det är också känt att de flesta barn som utsätts aldrig kommer till samhällets kännedom. Forskningen visar att många barn drabbas av våld. I den senaste nationella kartläggningen av våld mot barn svarade 44 procent att de varit utsatta för misshandel av en vuxen inom eller utanför familjen. Mer än vart tredje barn svarade att de utsatts för våld i hemmet. Det är också oroande att det dödliga våldet mot barn minskar långsammare i Sverige jämfört med Västeuropa som helhet.

De allra flesta barn känner sig trygga när de rör sig ute på offentliga platser, men i samtal till Bris märks också att barn reagerar på händelser i samhället och om nyhetsrapportering om otrygghet. Barn hör också av sig till Bris och

berättar om våldsamma, otrygga eller kriminella sammanhang som hen direkt eller indirekt är inblandad i.

Risken att utsättas för våld i samhället är väldigt olika beroende på var ett barn bor, liksom resurserna och förutsättningarna för barn att få tillgång till sina rättigheter. Alla former av våld ser ut att ha samma riskfaktorer: att bo i en familj med dålig ekonomi, med en ensamstående förälder eller med föräldrar i konflikt om vårdnad, boende och umgänge, eller att själv ha funktionsnedsättningar, framför allt neuropsykiatriska och kroniska sjukdomar eller hälsoproblem. Andra kända riskfaktorer är föräldrars missbruk, psykiska ohälsa, stress och oro.

VÅLDETS KONSEKVENSER

Den samlade kunskapen är samstämmig – våldet får i regel stora och i många fall långtgående konsekvenser. Att utsättas för våld påverkar barns tillvaro och mående. Det rubbar tilliten till andra och sätter tron på framtiden ur spel. Många lämnas också ensamma att hantera

*”Jag vill inte
leva mer.
Vet inte vad jag
ska göra, vågar
inte snacka med
någon.”*

Foto: Shutterstock

situationen, särskilt när föräldrarna eller andra nära vuxna också är de som utsätter barnet för våldet.

Allvarlig psykisk ohälsa uppstår i regel inte i ett vakuum, utan kan ha mångbottnade orsaker varav utsatthet för våld är en. Ofta samverkar många negativa faktorer till en negativ spiral, där våld, psykisk ohälsa och svårigheter att klara skolan hänger samman och förstärker varandra. Sambandet mellan att utsättas för våld och att ha självmordstankar eller att försöka ta sitt liv är tydligt både i barns samtal till Bris och i forskningen.

Att vara multiutsatt, det vill säga utsatt för minst tre olika typer av våld, är starkare kopplat till traumasymtom och psykisk ohälsa. I Allmänna Barnhusets kartläggning var det tre gånger vanligare med självskadebeteende bland de barn som var multiutsatta och minst tre gånger så vanligt med suicidtankar. Ett mer aktivt arbete för att minska våld mot barn skulle kunna leda till en minskning av de mest långtgående formerna av psykisk ohälsa.

SAMHÄLLET'S OFÖRMÅGA ATT SKYDDA BARN FRÅN VÅLD

Många barn berättar aldrig om sin situation för någon vuxen, och får därmed inte professionell stöd eller skydd från våldet. Bland de barn som berättar för Bris om att de har sökt hjälp är det vanligt att de tycker att socialtjänsten brustit. Forskning visar tydligt på en ogynnsam utveckling för barn som tas om hand och placeras under sin uppväxt, exempelvis när det kommer till att klara skolan. Även om barns rättsliga skydd mot våld är starkt i Sverige så finns inom rättssystemet stora brister i den praktiska tillämpningen, vilket beror på såväl brist på resurser som på kunskap.

VÄGEN FRAMÅT

Sverige har på många sätt agerat vägvisarland vad gäller insatser för att skydda barn från våld, bland annat genom att 1979 anta världens första förbud mot barnaga. Mot den bakgrunden är det ett samhällsmisslyckande att våld mot barn fortfarande är så utbrett.

Ansvaret att skydda barn från våld måste och ska delas av många. Därför krävs åtgärder och förändring på flera plan, både bland beslutsfattare, i alla professionella verksamheter som möter barn, och hos alla vuxna som finns runt omkring barn. Dessutom behöver det långsiktiga arbetet med att minska riskfaktorerna för att barn ska utsättas för våld prioriteras och resurs-sättas mycket högre än idag. ♦

”Jag var på möte på soc men jag vågade inte säga något om hur jobbigt det är hemma. Det var läskigt att sitta själv i ett rum med några helt okända.”

Att utsättas för våld påverkar barns mående, framtidstro och relationer.

Varje barn har rätt till en uppväxt fri från våld. Det ansvaret måste delas av alla vuxna kring barn.

Bris rekommenderar

- **Agera för varje barns rätt till en trygg uppväxt.** Varje politiskt parti bör gå till val på stärkta insatser för att skydda barn från våld, nationellt, regionalt och lokalt.
- **Öka vuxnas kunskap om våld.** Att fler vuxna agerar vid misstanke om att ett barn far illa är avgörande.
- **Säkerställ en bred nationell strategi mot våld mot barn.** Under 2021–2022 pågår arbetet med att ta fram en nationell strategi mot våld mot barn. Strategin måste ha ett brett anslag som gör frågan relevant i hela samhället. Den behöver bli välförankrad, resurssatt och implementerad i alla verksamheter som möter barn.
- **Utanförskap måste brytas för en uppväxt fri från våld.** Det är avgörande att motverka att något barn utsätts för våld eller växer upp i våldsamma miljöer. Tillsätt förebyggande insatser och verka för att fler unga känner sig delaktiga i samhället.
- **Rusta de aktörer som möter barn.** Professionella instanser som möter barn måste rustas och få bättre förutsättningar att upptäcka, agera och följa upp när barn utsätts för våld. Stöd och vård måste vara tillgängligt för barn.
- **Stärk kompetensen i rättsväsendet.** Kunskapen om våld mot barn, och om de rättsregler vi faktiskt har, måste förstärkas inom hela rättskedjan så att den straffrättsliga regleringen får genomslag i den praktiska rättstillämpningen.
- **Öka kunskapen om sambandet mellan våld och psykisk ohälsa.** Ett mer aktivt arbete för att minska våld mot barn skulle kunna bidra till en minskning av de mest långtgående formerna av psykisk ohälsa.
- **Följ upp pandemins konsekvenser.** Det behövs mer kunskap och långsiktig uppföljning av hur barn påverkas. Insatser behöver följas upp och riktas dit där behoven är stora.

En förutsättning för alla dessa rekommendationer är att göra barn delaktiga, att lyssna på hur barn beskriver sina liv och på deras förslag på åtgärder – med målet att utforma ett samhälle där varje barn garanteras tillgång till sina rättigheter.

INLEDNING

Nationella stödlinjen för barn – nu öppen dygnet runt

Sedan 1971 har Bris arbetat för att stärka barnets rättigheter. En viktig del i arbetet för ett bättre samhälle för barn är att påverka beslutsfattare genom att göra barns röster hörda. Bris årsrapporter tas fram för att belysa barns livssituation, utifrån de tusentals kontakter Bris årligen har med barn. Genom att koppla det som barn berättar till aktuell forskning ges förslag till förbättring.

Den 15 mars 2021 öppnade Bris nationella stödlinje för barn dygnet runt, året runt. Den stora efterfrågan på Bris verksamhet har medfört att Bris under 2021 hade 41 667 kurativa kontakter med barn via chatt, telefon och mejl. Det innebär en ökning på 32 procent jämfört med föregående år.

Den stora ökningen av samtal under 2021 jämfört med tidigare år innebär ökning i de flesta enskilda ämneskategorier. Flertalet ämnen har dock ökat mer än förväntat sett i relation till den totala samtalsökningen. Jämfört med föregående år noterar Bris särskilt stora ökning av samtal om allvarliga symtom på psykisk ohälsa, som självmord (+87 procent), ångest (+76 procent), självdestruktivitet (+77 procent) och ätstörningar (+93 procent) samt samtal om våld, övergrepp och kränkningar där främst sexuella övergrepp har

KURATIVA KONTAKTER

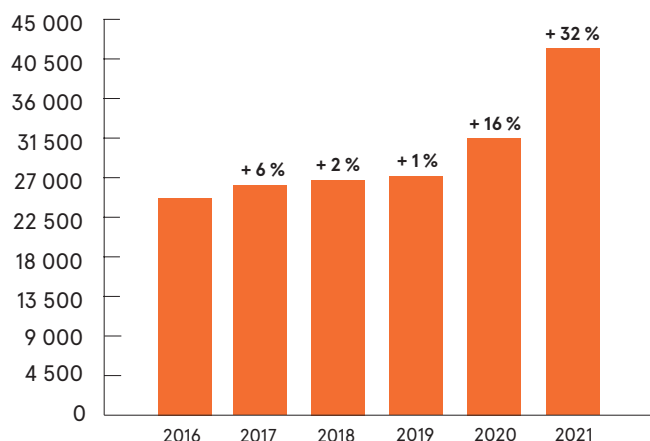
Kurativa kontakter är samtal kring ett hjälpbehov, uttalat av barnet eller formulerat tillsammans med kuratorn. Utöver dessa finns ett stort antal övriga kontakter, exempelvis påläggningar eller tysta samtal.

ökat (+70 procent). En följd av en hög allvarsgrad i samtalen är att även samtal om samhällets stödinstanser har ökat under året (+53 procent). Bris kuratorer dokumenterar alla kurativa samtal i ett system bestående av 54 samtalskategorier. På sida 41 redovisas antal samtal i respektive kategori under åren 2016–2021.

Bris har under perioden med dygnet runt-öppet noterat att förekomsten av ämnen fördelar sig relativt jämnt över hela dygnet. Sedan Bris öppnat dygnet runt har 38 procent av kontakterna tagits under timmarna 21–09, timmar då Bris tidigare hade stängt. Ungefär 14 procent av kontakterna har tagits under timmarna 24–06, vilket för de flesta är att se som natt. Detta är ett större inflöde än Bris på förhand kunnat förutse och Bris fortsätter arbeta för att öka kapaciteten för att kunna möta barns efterfrågan på stöd och hjälp under hela dygnet.

→ Samtalsutveckling 2016–2021

Antal kontakter

Grafen visar antal kurativa samtal per år samt den procentuella samtalsökningen jämfört med föregående år. Årserien inleds år 2016 då nuvarande system för att dokumentera barns samtal infördes. De senaste två åren har Bris öppettider utökats vilket har medfört stora samtalsökningar. Jämfört med 2016 har samtalen ökat med 69 procent.

OM BRIS STÖD TILL BARN OCH UNGA

Bris stöderbjudande grundar sig på total anonymitet vilket gör att barn själva väljer vilka uppgifter de vill dela om sig själva. Bris redovisar statistik över antal samtal, inte antal barn, som kontakter Bris. Majoriteten av stödet ges via chatt, följt av telefon och mejl.

Ungefär 8 av 10 samtal till Bris kommer från barn som identifierat sig som tjej. Under de senaste årens höga samtalsökning har samtal från barn som identifierar sig som tjej, kille, icke-binär eller som inte vill välja något alternativ för kön alla ökat.

Alla upp till 18 år kan ta del av Bris stöd. Snittåldern för barn som kontakter Bris har i flera år varit cirka 14 år. Ungefär hälften av samtalen kommer från barn i åldersgruppen 13–15 år. Under åren med pandemi och sedan Bris öppnat dygnet runt har fler äldre barn hört av sig. Den åldersgrupp som har ökat mest procentuellt sedan föregående år är 16–18 åringar.

När Bris redovisar statistik brutet på ålder eller kön redovisas åldersgrupperna 10–12 år, 13–15 år

BARNNS UPPELVELSE AV BRIS STÖD*

- 92 procent har en positiv upplevelse av att prata med Bris.
- 93 procent kan tänka sig att ta kontakt igen.
- 66 procent hade inte pratat med någon annan om problemet om de inte hade kontaktat Bris.
- Vanligaste anledningen till att barn återkommer till Bris är att barnet inte har någon annan att prata med eller få hjälp av.

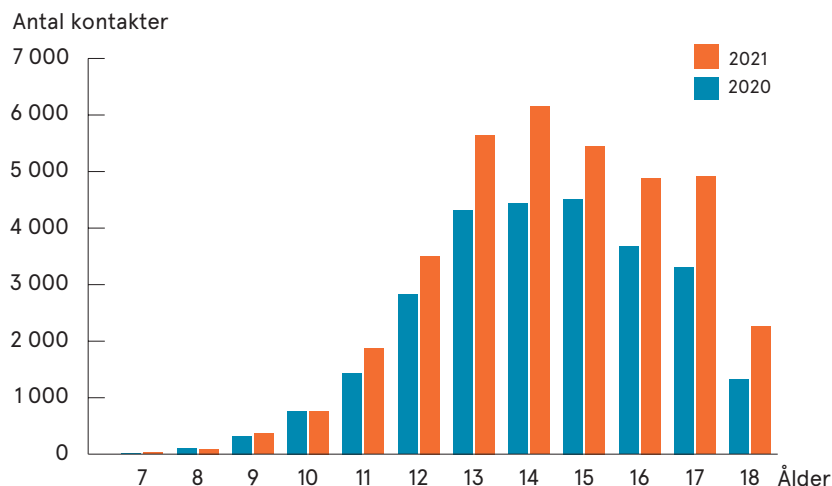
* Resultaten är baserade på en enkätundersökning på bris.se som genomfördes under 2021.

och 16–18 år samt samtal från barn som identifierar sig som kille respektive tjej. Övriga åldrar och alternativ för kön är för få sett till antal för att analyseras separat men ingår i den totala statistiken.

Med Bris kuratorer kan barn prata om vad som helst, samtalet styrs av barnets stödbehov. Barnet får både känslomässigt och praktiskt stöd, information om rättigheter och stödinstitutioner.

En litteraturoversikt från 2021 visar att den typ

→ Barnets ålder

Flest samtal kommer från barn som är 14 år. Den stora samtalsökningen jämfört med föregående år syns främst i åldrarna 13 och uppåt.

av distansstöd som Bris erbjuder har effekt på psykisk hälsa och att barns problem minskar. Slutsatsen är att Bris stöd till barn ger tydlig hjälp med högre tillgänglighet än andra former av stöd.¹

Majoriteten av de barn som kontaktar Bris får den hjälp de behöver där och då. Under året har Bris kuratorer gjort en hänvisning till en annan instans i drygt 22 procent av samtalen. Den vanligaste anledningen till hänvisningen är att barnet behöver vård för psykisk ohälsa, skydd från våld, övergrepp och kränkningar eller skydd och stöd utifrån brister i hemmiljön eller föräldrars svårigheter. Prioriterat är att barnet får tillgång till en vuxen i sin närhet, varför det är viktigt att stödet är tillgängligt för barnet. Hänvisningar till elevhälsan, vuxna i skolan, socialtjänsten och ungdomsmottagningen är därför vanligt förekommande.

OM RAPPORTENS INNEHÅLL

Första delen i rapporten redogör för Bris verksamhet 2021 och de vanligaste kontaktområdena. I andra delen ges en fördjupning i barns samtal om våld, övergrepp och kränkningar, då samtalskategorin har ökat markant under flera år. Genom att koppla det som barn berättar till forskning förs resonemang och ges förslag på vad samhället bör göra framåt för varje barns rätt till en uppväxt fri från våld. ♦

¹ Bremberg, S., 2021.

De 10 vanligaste kontaktområdena

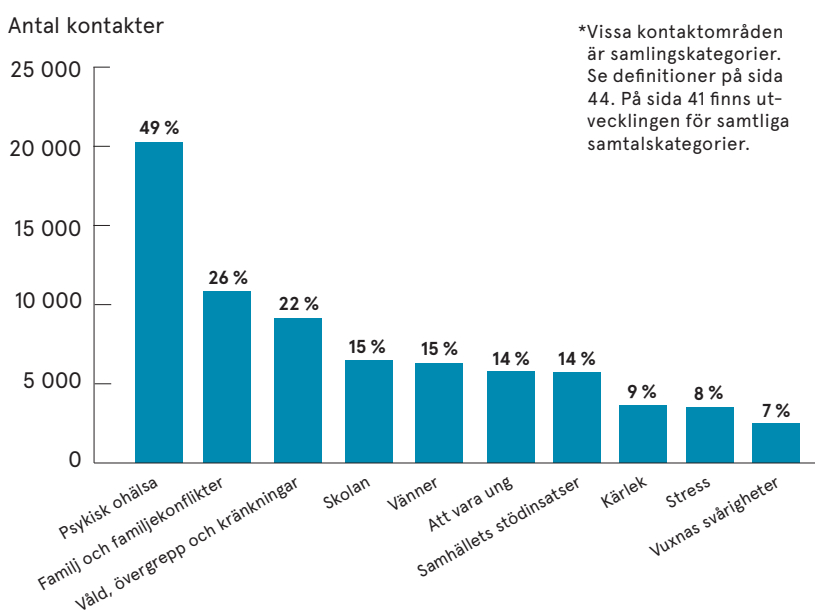
Den stora samtalsökningen på 32 procent under 2021 jämfört med föregående år innebär öknings av nästan alla kontaktområden. Psykisk ohälsa är det vanligaste, följt av samtal om familjen och våld. Under flera år har allvarsgraden i samtalen ökat.

Foto: Shutterstock

Med Bris kuratorer kan barn prata om vad som helst, samtalen styrs av barnets stödbehov där och då. Ofta rör samtalen flera ämnen.

→ 10 vanligaste kontaktområdena* 2021

Grafen visar antal kurativa samtal inom respektive kategori samt kategorins förekomst i samtal till Bris. I snitt dokumenteras 2,5 kontaktområden per samtal.

1. PSYKISK OHÄLSA

”Hej, jag har skrivit med dig förut. Det är jag som hade planerat att ta livet av mig den 21:a. Vad roligt att det blev dig jag fick prata med igen! Som du märker lever jag fortfarande. Men det är inte så bra...”

Psykisk ohälsa har under flera år varit den vanligaste förekommande kategorin i barns samtal med Bris. Att den psykiska ohälsan bland barn och unga i Sverige är utbredd har konstaterats i flera av Bris tidigare rapporter samt i forskning och kartläggningar.² I samtalen till Bris är det tydligt att uppväxtvillkoren i Sverige idag inte är hållbara för alla barn, att barn känner oro för framtiden, att samhällets krav och förväntningar upplevs ouppnåeliga. Ofta finns också i samtalen till Bris tydliga kopplingar mellan psykisk ohälsa och utsatthet för våld.

Under 2021 handlade nästan vartannat samtal om psykisk ohälsa. Samtalen inom kategorin har ökat stadigt under de senaste åren, och jämfört med år 2016 har samtalen fördubblats (+113 procent). Utvecklingen som har beskrivits i tidigare årsrapporter om såväl ökad förekomst som ökande allvarsgrad i samtalen är tydlig även 2021. Med hög allvarsgrad menar Bris samtal om allvarliga symtom på psykisk ohälsa som kan medföra att barnet har behov av vård eller stöd.

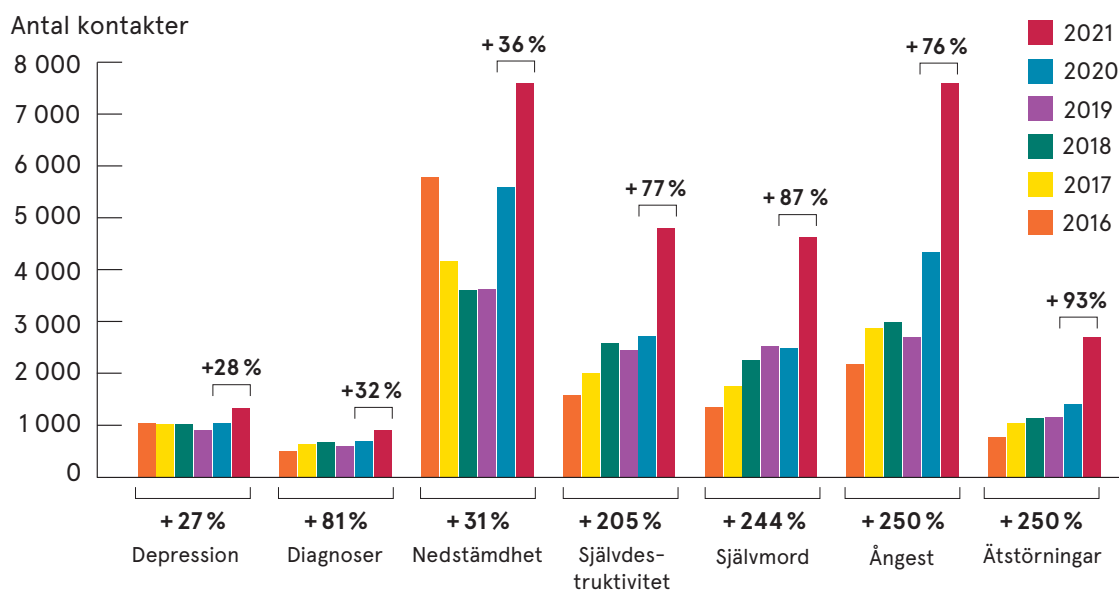
Till Bris vänder sig barn för att få stöd för allt från oro för en nedstämdhet som blivit allt mer närvarande och påverkar barnets liv – till en förlamande ångest som skrämmer, självdestruktiva tankar och handlingar, diagnoser, ätstörningar och tankar på självmord.

Det är oroande att samtalen inom psykisk ohälsa ökar i högre takt än den totala omfattningen av samtal till Bris. Det är särskilt oroande med öknings av samtal om självmord, självdestruktivitet och ätstörningar, svåra symtom på psykisk ohälsa som barn inte ska behöva hantera ensamma. Det är vanligt att ett samtal till Bris innehåller beskrivningar av flera symtom på psykisk ohälsa. I samtal till Bris om självmord förekommer till exempel också självdestruktivitet i 33 procent, ångest i 22 procent och ätstörningar i 9 procent.

Ett genomgående tema i många av samtalen är att barnet saknar funktionella strategier för att hantera sitt mående och därför både vill ha och behöver få hjälp och stöd. Utöver beskrivningar av hur barnets psykiska hälsa påverkar och begränsar barnets liv är en röd tråd i samtalen barnets starka vilja att nå en förändring och

² Bremberg, S., 2015.

→ Samtalsutveckling psykisk ohälsa 2016–2021

Psykisk ohälsa är hos Bris en samlingskategori som spänner över olika ämnen. Grafen visar antal samtal per kategori samt procentuell ökning 2016–2021 och 2020–2021. Den totala samtalsökningen jämfört med föregående år är 32 procent och 69 procent för hela perioden.

må bättre. Bris har i en rad rapporter beskrivit den oroande samtalsutvecklingen och hur angeläget det är att förbättra barns och ungas uppväxtvillkor för att bättre kunna leva upp till barns rätt till bästa uppnåeliga hälsa.³ Samhället behöver bli bättre på att främja en god psykisk hälsa för barn och i det är skolans roll central. Det krävs vidare stärkta tidiga insatser till barn i särskilt utsatta situationer och ett mer lättillgängligt och välfungerande stöd för familjer som behöver det. Det behövs akuta insatser för barn som mår dåligt här och nu, och som i dagsläget berättar om att bollas runt mellan aktörer eller fastna i vårdköer. Dessutom behövs en reformerad vårdkedja för barn och unga med psykisk ohälsa, som håller samman och möter behovet av vård på alla nivåer, ett arbete som är påbörjat och där Bris har deltagit i den statliga utredningen på området.⁴

2.

FAMILJ OCH FAMILJEKONFLIKTER

”Allt är bara skit i mitt hem och mina föräldrar fattar inte hur mycket de gör mig illa. Jag vet inte vad jag ska göra längre för jag orkar inte mer. Det känns inte som att nån vill ha mig i deras liv ändå, jag är inte viktig för nån. Jag blir inte behandlad som en människa och jag känner att jag inte orkar mer.”

Barn som söker stöd kring familjen och konflikter i familjen är det näst vanligast förekommande ämnet i samtalen till Bris. Andelen samtal har legat på en jämn nivå under flera år. Under 2020 såg Bris en ökning av förekomsten, vilket kan förklaras med pandemin och dess restriktioners påverkan på relationer inom familjen. Under 2021 har förekomsten av samtal återgått till samma nivåer som tidigare år.

Samtal om familj och familjekonflikter

3.

VÅLD, ÖVERGREPP OCH KRÄNKNINGAR

”Jag känner mig arg hela tiden. Jag är alltid arg i skolan och det blir bråk där hela tiden och jag vill egentligen inte det men de blir så ändå. Efteråt tänker jag att jag blir mer och mer som pappa. Jag skriker och slåss precis som han. Jag vill inte bli som han. Den tanken skrämmer mig. Mamma säger också att jag är som pappa.”

Våld, övergrepp och kränkningar är den tredje vanligaste orsaken till att barn söker stöd hos Bris, och har varit det under lång tid. Förekomsten i samtal under år 2021, 22 procent, är den högsta sedan dokumentationen startade 2016. Under åren 2016–2021 har samtal från barn som söker Bris stöd på grund av våld ökat med 115 procent. I denna rapport ges en fördjupning om barns samtal om våld, övergrepp och kränkningar och de ämnen där Bris noterat särskilt stora öknings.

Samtalen rör alla typer av våld: fysiskt, psykiskt och sexuellt våld, omsorgsbrist, mobbing och hedersrelaterat våld och förtryck. De omfattar såväl att barnet är eller har blivit utsatt, att barnet utsätter andra, har bevittnat eller är rädd

³ Bris 2017:1, Bris 2018:1, Bris 2019:1, Bris 2020:1, Bris 2021:1

⁴ Bris & Statens offentliga utredningar 2021; samt SOU 2021:34.

för våld. Det våld som barn berättar om förekommer på alla arenor där barn finns. Vanligast i samtal till Bris om våld när förövaren är en vuxen är att våldet har skett där barnet bor och att föräldern eller en annan vuxen barnet bor med är den som utsätter barnet. Gemensamt för många av barnen som söker stöd hos Bris är en önskan om att bryta en pågående utsatthet, få stöd för att bearbeta utsattheten och börja må bättre igen.

4.

SKOLAN

"Jag är 14 år och har distansundervisning just nu. Jag brukar egentligen gilla skolan och använda skolan som min flykt hemifrån, men nu går ju inte det. Mina betyg har alltid varit okej men nu på senaste har dom sjunkit så mycket så att jag riskerar att inte ens komma in på gymnasium nästa år."

Skolan är den arena där barn lever en stor del av sina liv, har många av sina viktiga relationer och som påverkar dem på många sätt. De senaste åren har samtal från barn som söker stöd i frågor om skolan legat relativt stabilt. Sett i relation till den stora samtalsökningen 2021 har förekomsten av samtal om skola minskat något, även om antalet samtal på temat är det högsta sedan 2016. Barns samtal om skolan omfattar hela skolsituationen, social trivsel, betyg, stress, prestationskrav, relationer till jämnåriga och vuxna i skolan, utsatthet för mobbning och att överhuvudtaget behöva förhålla sig till att skolan är en plats där det är obligatoriskt att vara. Innehållet i samtal om skolan har de senaste två åren kommit att fokusera på pandemin och distansundervisning, som för främst äldre barn varit en ny erfarenhet vilket även har medfört nya utmaningar.

5.

VÄNNER

"Just nu är det fredagskväll och alla är ute, träffar nya människor och festar medan jag är hemma och gör ingenting.

Hur får man vänner?"

Att barn behöver stöd i sina jämnåriga relationer märks av att samtalen till Bris konstant

Distansstudier har för många varit utmanande.

legat på en hög nivå under senaste åren. Trots att förekomsten i relation till andra kategorier är lägre 2021 så är antalet samtal högre än tidigare år. Samtal om vänner handlar både om vänskap och om ensamhet, konflikter, att bli sams och om att hitta sätt att umgås och skapa vänskapsrelationer på nätet. Barns frågor till Bris handlar om allt från hur de ska lösa en specifik situation till hur de kan få fler vänner. Under åren med pandemi har fokus i samtal om vänner också kommit att handla om restriktionernas inverkan på sociala relationer, möjligheten att etablera relationer och en ökad känsla av eller oro för ensamhet.

6.

ATT VARA UNG

"Så jag vet att jag är en tonåring och att det hör till att må dåligt ibland, men hör det fortfarande till tonåren om ibland blir till ofta och ofta blir till alltid?"

Att vara ung är en bred kategori som innefattar allt från tonårsutveckling, självförtroende, identitetsutveckling till existentiella frågor om livets mening. I samtalen samlas frågor och tankar som människor kämpar med hela livet, men som många möter för första gången i tonåren. Sedan Bris öppnade dygnet runt är ett nytt tema inom kategorin svårigheter att somna och komma till ro, utan specifik eller nämnd orsak och utan att det varit så långvarigt att det påverkar barnets hälsa.

Barn beskriver att de har svårt att hitta en samtalspartner att lyfta dessa funderingar med. Bris samtal på temat blir ett viktigt förebyggande arbete där barn får sätta ord på sina känslor och hjälp att utveckla strategier att möta dem. Allt som ett barn möter för första gången kan väcka känslor, funderingar och många gånger självtvivel.

7.

SAMHÄLLETS STÖDINSTANSER

"Jag förstår inte vad soc säger eller varför de gör som de gör. De frågar jättemycket men ingen frågar mig hur jag mår."

Samtal om samhällets stödinstanser innebär att barnet har en pågående eller önskar inleda en kontakt med någon stödinstans. Andelen samtal följer utvecklingen av samtal om utsatthet och psykisk ohälsa.

När barn söker stöd hos Bris om pågående eller tidigare erfarenheter av kontakt med någon av samhällets stödinstanser handlar det nästintill uteslutande om brister i dessa stödfunktioner. Vanligast är kontakter om socialtjänsten, BUP och elevhälsan. Barns samtal till Bris handlar både om att det är svårt att få tillgång till det stöd och den hjälp barnet behöver, att barnet har en pågående stödkontakt men upplever att den inte fungerar, och att barnet undrar vad som skulle hända om hen försökte söka professionellt stöd.

Det är tydligt att tillgången till stöd skiljer sig åt markant beroende på var i landet barnet bor, och att barn har olika kunskap om vilket stöd som finns att söka. Generellt beskriver barn en otillgänglig vård.

Många barn upplever att de saknar bra strategier för att hantera stress.

8.

KÄRLEK

"Halloj, ska träffa en kille som är supersnygg så är jättenervös. Det känns överkligt att han vill träffa mig men jag är nervös för vad ska vi göra liksom. Han kanske vill hängla och sånt men jag har inte gjort sånt förut."

Funderingar kring kärlek och relationer är en stor del av varje människas liv. Sett till den stora samtalsökningen som de utökade öppettiderna har medfört ligger förekomsten av samtal om kärlek ungefär på samma nivå som föregående år. Samtal om kärlek är vanligare bland äldre barn och handlar ofta om "förstagångssituationer" där barnet vill resonera tillsammans med en vuxen, exempelvis om att bli ihop eller göra slut. Det barn vill i samtal med Bris är att få prata om tankar och känslor kopplat till kärlek och jämnråiga relationer. Senaste årens samhällsdebatt och förändrade lagstiftning kring samtycke märks till viss del i samtalen då barn har frågor om vad samtycke kan vara och hur en ska visa intresse utan att någon kan uppfatta det som olämpligt eller som en kränkning.

9.

STRESS

"Hej. Det känns bra att skriva av sig vilket jag kan göra ofta när jag får panik i huvudet, hjälper lite i stunden att få ut tankarna, men dom sitter ju fortfarande kvar i huvudet oavsett hur mycket man försöker intala sig att det är lugnt."

Förekomsten av samtal om stress har varierat genom åren vilket till stor del handlar om hur barn själva uttrycker sig och sätter ord på sin stress. Under 2021 förekom stress i 8 procent av

samtalen vilket är en ökning jämfört med året innan. Samtal om stress innebär att barnet gett uttryck för en stress som har en negativ inverkan på barnets mående. Vanliga konsekvenser av stress som lyfts är svårigheter att somna, att koncentrera sig, men framförallt en avsaknad av strategier att hantera stressen och lugna ner sig själv. Exempel på vad som väcker en negativ stress hos barn är dess hemsituation, familjerelationer, utsatthet för våld samt egna eller andras krav på ens prestationer kopplat till exempelvis skolan och barnets sociala liv. Stress återfinns också i existentiella samtal om framtiden, där framtidshopp och klimatfrågan är exempel på vad som framkallar stress hos barn.

10.

VUXNAS SVÅRIGHETER

"Jag kan inte sova. Mamma och några mer är fulla här hemma."

Förekomsten av samtal från barn som söker stöd på grund av vuxnas svårigheter har varit jämn under de senaste åren, 2021 berör 6 procent av kontakterna ämnet. Det rör sig främst om vuxna i en föräldraroll eller med annan nära relation till barnet. Oftast handlar det om vuxnas missbruk eller vuxnas psykiska ohälsa. Det är tydligt att barn påverkas när vuxnas svårigheter gör att de brister i omsorg och ofta är det en lång process för barn att kunna såväl själv se som att sätta ord på föräldrars svårigheter. Det finns också stor skam och stora hinder för barn att söka hjälp när föräldrars för många brister. Under pandemin har situationen förvärrats för barn som lever med vuxna som har psykisk ohälsa eller beroendeproblematik. ♦

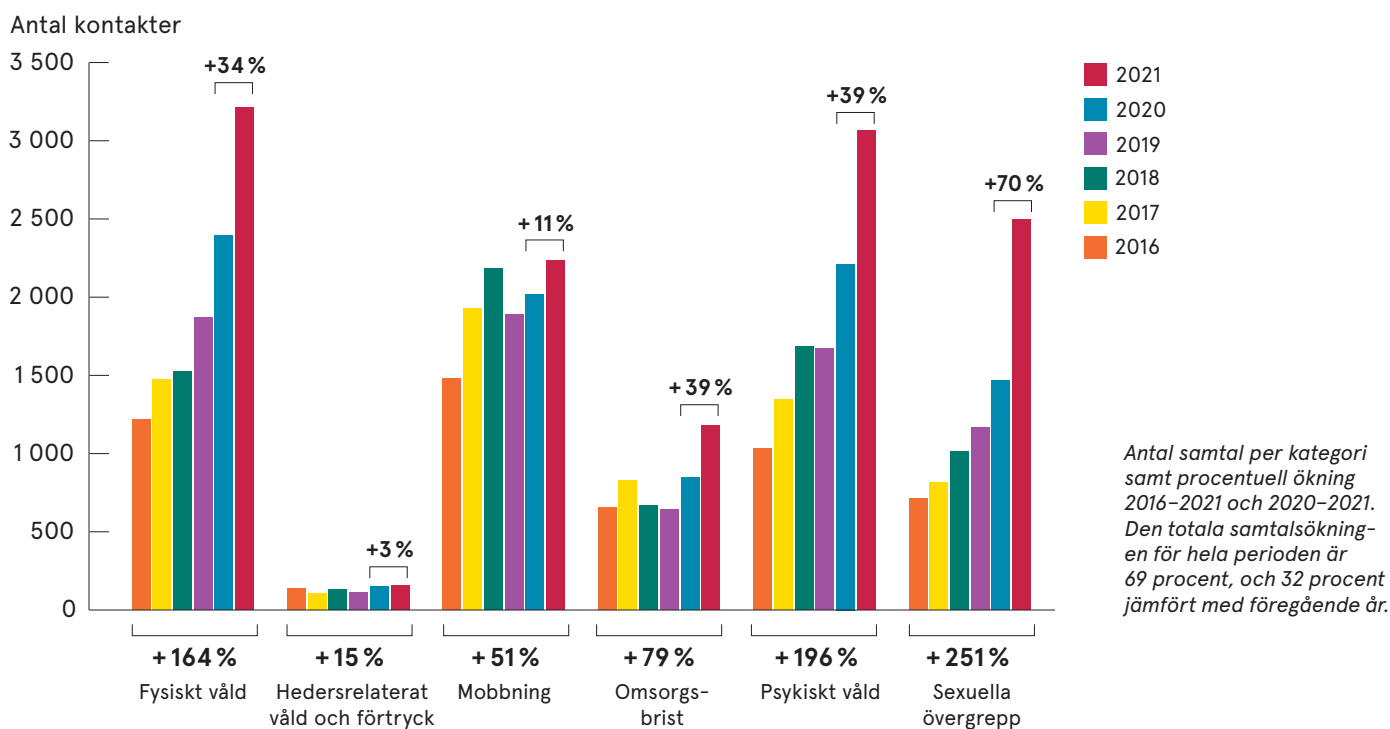

VÅLD MOT BARN

År 2021 hade Bris över 9 000 samtal med barn om våld, övergrepp och kränkningar, och antalet samtal om inom kategorin har ökat under många års tid. Varje dag berättar barn för Bris om utsatthet för våld i såväl hemmet, på nätet, i skolan och i offentligheten.

→ Samtalsutveckling våld, övergrepp och kränkningar 2016–2021

Varje barn har rätt till ett liv fritt från våld, det framgår bland annat av barnkonventionen som är svensk lag, den svenska anti-agalagstiftningen och annan lagstiftning. Barns rätt att slippa utsättas för våld gäller på alla arenor, oavsett vem som utövar våldet.

Det finns idag flera internationella konventioner och överenskommelser som konstaterar att våld mot barn är ett globalt problem, såsom hållbarhetsmålet 16:2 i Agenda 2030 som slår fast att "Alla stater är skyldiga att förhindra övergrepp, exploatering, trafficking och alla former av våld eller tortyr mot barn".⁵

BARN SAMTAL TILL BRIS OM VÅLD

Våld, övergrepp och kränkningar är det tredje vanligaste ämnet när ett barn kontaktar Bris. Under 2021 handlade 9 116 samtal om detta, en ökning på 35 procent jämfört med 2020. Det är en fortsatt ökning, då samtalen om våld, övergrepp och kränkningar under åren 2016–2021 har ökat med 115 procent, jämfört med den totala samtalsökningen på 69 procent.

I samtalskategorin ryms fysiskt våld, hedersrelaterat våld och förtryck, mobbing, omsorgsbrist, psykiskt våld och sexuella övergrepp. Samtalen kommer från barn som är och som har blivit utsatta för våld, som har utsatt någon annan eller känner oro för att utsättas för våld, inom familjen eller i andra sammanhang. Mobbing, fysiskt och psykiskt våld är de vanligast förekommande formerna av våld, men den kategori som har ökat mest under perioden procentuellt är sexuella övergrepp.

VIKTIGA BEGREPP

→ Våld mot barn

Bris utgår från FN:s barnrättskommittés definition av våld mot barn, den definition som barnkonventionen, som numera är svensk lag, ger uttryck för.*

Konventionen slår fast att varje barn har rätt att skyddas mot alla former av våld. Barnrättskommitténs definition av våld innefattar fysiskt och psykiskt våld, skada eller övergrepp, vanvård eller försumlig behandling, misshandel och utnyttjande, inklusive sexuella övergrepp. Det innebär att definitionen till viss del är bredare än vad som ryms inom ramen för svensk straffrättslagstiftning.*

→ Svensk straffrättslagstiftning

Barn har rätt att slippa alla handlingar som ryms inom den vida våldsdefinitionen oavsett om handlingen är straffbar eller inte. Det är viktigt att veta att det finns fler former av hjälp eller upprättelse än straffrättslig upprättelse, exempelvis samtalsstöd, heldygnsvård, eller andra terapeutiska insatser.

→ Barnmisshandel

Ett brett begrepp med många olika definitioner. I Sverige la kommittén mot barnmisshandel fram följande definition: Barnmisshandel är när en vuxen person utsätter ett barn för fysiskt eller psykiskt våld, sexuella övergrepp, kränkningar eller försummar att tillgodose barnets grundläggande behov. Med barn avses varje människa under 18 år.** I svensk straffrätt saknas ett särskilt reglerat barnmisshandelsbrott.

→ Trauma

En påfrestande händelse som inte kan undflys eller hanteras av individens tillgängliga resurser.

→ Multiutsatthet

Även kallat polyviktisering. Olika former av våld mot barn överlappar varandra i stor utsträckning. Ett barn kan exempelvis vara utsatt för både fysiskt och psykiskt våld och samtidigt uppleva att den ena föräldern utövar våld mot den andra föräldern.

* Barnrättskommitténs allmänna kommentar nr 13. ** SOU 2001:72

⁵ FN, 2015.

Barn som kontaktar Bris berättar om slag, spar- kar och knuffar. Om vuxna som är hotfulla och skräms. Barn berättar om sexuellt våld och över- grepp som de utsätts för hemma eller på andra platser. De berättar också om oro för våldsamma miljöer. Fokus i samtal är hur utsattheten har påverkat barnet, barnets mående, framtidstro och förtroende och tillit till vuxna.

Vanligast i samtalen till Bris är att barnet ut- satts i hemmet, och andra arenor som barn berättar om är offentliga miljöer, ofta skolan, och nätet. Förövaren kan vara någon som står barnet nära, som en förälder, en partner, ett sys- kon eller en släkting. Det kan också vara andra jämna eller vuxna, både personer som barnet känner och inte känner. Ibland vet inte barnet vem förövaren är – på nätet kan förövaren vara anonym och i det offentliga kan barnet ha utsatts för våld av en för dem främmande eller okänd person.

Varför berättar barn om våld för Bris?

Gemensamt för de barn som kontaktar Bris om pågående våld är att barnet vill att våldet ska upphöra. Många barn behöver bekräftas i att det barnet utsätts för är fel, att barn har rätt till skydd från våld och att ansvaret och skulden inte ligger hos barnet. Barn berättar att våldet påverkar den psykiska hälsan, skolprestationer, vänskapsrelationer och framtidstro. Samtidigt känns det för många barn otänkbart att avslöja sin utsatthet för någon som kan ingripa, det kan få konsekvenser som barnet inte är beredd att ta. Barn som utsätts för våld av vuxna beskriver att det är svårt att lita på att andra vuxna kommer att hjälpa en. I många samtal beskrivs också hur barn försökt söka stöd från vuxna utan att det medfört någon skillnad.

Känslor som barn med egen erfarenhet av att utsättas för våld sätter ord på och önskar stöd i att hantera är exempelvis rädsla, sorg, ilska, skam och skuld. Många gånger saknar barnet egna funktionella strategier för att hantera de känslor som utsattheten väcker. Det kan bland annat märkas i samtal där barn berättar om själv- destruktivitet som en konsekvens. Överlag i finns i samtalen till Bris en tydlig koppling till psykisk ohälsa. Exempel på ämnen som också berörs i samtal om våld är nedstämdhet, ångest, själv- mord och självdestruktivitet, men även åstör- ningar förekommer.

HUR MÅNGA BARN ÄR UTSATTA?

Uppskattningsvis utsätts en miljard barn årligen för någon form av våld globalt, och våldet finns bland alla kulturer och samhällsklasser, oavsett etniskt ursprung, utbildningsgrad och inkomst. Det förmodade mörkertalet är stort. Eftersom våld mot barn är ett problem som man ofta vill dölja, förbise eller normalisera så sker en underrapportering.⁶

Den exakta omfattningen av förekomsten av våld mot barn i Sverige är också svår att beräkna.

"Jag har aldrig vågat berätta för någon. Jag skäms till och med nu över att skriva det här... Jag vill inte leva så här längre... Jag känner att det håller på att äta upp mig inifrån."

2016 genomförde Allmänna Barnhuset en natio- nell enkätstudie, där 4 700 elever från årskurs nio i grundskolan och årskurs två på gymna- siet svarade på frågor om utsatthet för våld under hela uppväxten.⁷ Totalt 44 procent av bar- nen hade någon gång under livet varit utsatta för någon form av misshandel av en vuxen inom eller utanför familjen. Med misshandel menas här olika typer av våld såsom fysiskt våld, psy- kiskt våld, försummelse, sexuella övergrepp samt upplevt våld mellan vuxna i familjen.

36 procent av de tillfrågade barnen hade utsatts för någon form av misshandel av en vuxen inom familjen. När det gäller utsatthet för fysiskt våld av en vuxen uppgav 24 procent av barnen att de någon gång upplevt det. 16 procent uppgav att de blivit utsatta för psykiskt våld av en vuxen, 14 procent att de upplevt våld mellan vuxna i familjen och 6 procent uppgav att de utsatts för försummelse. Totalt 9 procent, 14 procent av tjej- erna och 2 procent av killarna, hade utsatts för sexuella övergrepp av en vuxen person.

En annan omfattande studie är Brottsföre- byggande rådets nationella trygghetsundersök- ning där personer i åldern 16–84 år får svara på sina erfarenheter av våldutsatthet under det senaste året. I den senaste undersökningen från 2021 uppgav 8,3 procent av de drygt 5 500 medverkande i åldern 16–19 år att de utsatts för misshandel och 13,5 procent att de utsatts för hot. 15 procent har utsatts för sexual- brott och 10,8 procent för trakasserier i ålders- gruppen 16–19 år. Vad gäller nätkränkningar, att någon spridit känsliga uppgifter, bilder eller

FÖREKOMST AV ANDRA ÄMNER I SAMTAL OM VÅLD, ÖVERGREPP OCH KRÄNKNINGAR

Familjen	25 %
Skolan	21 %
Nedstämdhet	20 %
Familjekonflikter	14 %
Vänner	12 %
Ångest	11 %
Själv mord	10 %
Självdestruktivitet	8 %
Vuxnas missbruk/riskbruk	8 %
Onlinerelaterade frågor	5 %
Stress	5 %
Skilda föräldrar	5 %
Oro för annan	5 %
Vuxnas psykiska ohälsa	4 %
Sorg & kris	4 %
Kärlek	4 %
Att vara ung	4 %
Åstörningar	3 %
Juridiska frågor	2 %
Depression	2 %

Övriga samtalskategorier som oftast förekommer i samtal från barn om våld, övergrepp och kränkningar. I ett samtal till Bris dokumenteras i snitt 2,5 kontakt- områden.

⁶ End Violence Against Children, 2021.

⁷ Stiftelsen Allmänna Barnhuset, 2017.

filmer på internet, uppgav 6,7 procent i åldern 16–19 år att de blivit utsatta.⁸

Våld mot barn är ett omfattande område, där både arenor, förövare och former av våld som barnet utsätts för eller utsätter andra för kan vara många. Att kategorisera barns våldsutsatthet låter sig inte göras enkelt, och att göra det medför en risk för att bidra till en förenklad bild av något som i själva verket är mycket komplext.

Multiutsatthet – när våldet överlappar

De olika formerna av våld överlappar varandra i stor utsträckning och det finns grupper av barn som utsätts för många former av allvarligt och upprepat våld. 17 procent av barnen i en nationell kartläggning från Allmänna Barnhuset hade varit utsatta för minst två former av barnmiss-handel och hälften av dessa hade varit utsatta för tre eller fler typer.⁹ När ett barn är utsatt för minst tre former av våld kallas det multiutsatthet, och kan till exempel innebära att vara utsatt för både fysiskt och psykiskt våld hemma eller i skolan och samtidigt uppleva pappas våld mot mamma. Barn som utsätts för försummelse, där föräldrarna brister i omsorg, är den grupp som också är mest utsatt för andra former av våld. Kunskapen om multiutsatthet, riskfaktorer och konsekvenser är viktig på flera sätt, inte minst för att grundligt kunna identifiera vad barnet behöver hjälp med och skydd mot.

Tjejer uppgav oftare än killar att de blivit utsatta för flera typer av våld, inklusive sexuella övergrepp, våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck. I Allmänna Barnhusets kartläggning hade 81 procent av de unga som försökt att ta sitt liv någon gång utsatts för någon form av misshandel under sin uppväxt och mer än hälften av de som misshandlats var multiutsatta. Multiutsatthet är också starkare kopplat till traumasymtom än utsatthet för våld av en typ. Det var tre gånger vanligare med självskadebeteende bland de barn som var multiutsatta och minst tre gånger så vanligt med suicidtankar. Drygt 13 procent av de multiutsatta hade försökt att ta sitt liv i jämförelse med knappt 2 procent bland barn som inte hade utsatts för någon form av våld.¹⁰

Våld mot barn med dödlig utgång

Dödligt våld bland barn och unga i Sverige är ovanligt, 2020 drabbades totalt 20 barn och unga i ålder 0–19 år. Dödligt våld drabbar killar i mycket högre utsträckning än tjejer.¹¹ Socialstyrelsens dödsfallsutredningar som genomförs när det funnits särskild anledning att anta att dödsfallet har samband med något förhållande som inneburit att barnet har varit i behov av skydd, visar att det är en förälder eller vuxen i motsvarande roll som

är gärningsperson. Sedan 2008 har 46 sådana fall utretts och resultatet visar att en majoritet av barnen var yngre än 9 år. Nästan hälften av barnen dödades av sin biologiska far eller styvfar och vart femte av sin biologiska mor. I nästan hälften av fallen hade gärningspersonen vid tiden för gärningen varierande grad av psykisk ohälsa.¹²

Dödligt våld mot barn och unga, både i hemmet och på andra platser, och dödligt våld både orsakat av en förälder och av andra personer, har de senaste 30 åren minskat. Minskningen har dock varit långsammare i Sverige jämfört med Västeuropa som helhet.¹³ Det finns ingen given förklaring till utvecklingen av det dödliga våldet. När det gäller unga som dött i våldsamma händelser utanför hemmet handlar det ofta om unga med mycket dåliga framtidsutsikter som utsätter sig själva för olika risker, självmord, droger och våld. Gemensamt för gruppen är att de klarat skolan dåligt.¹⁴

RISKFaktorER FÖR BARN ATT UTSÄTTAS FÖR VÅLD

Det finns omständigheter som ökar eller minskar risken för att barn ska utsättas för och ta allvarlig skada av våld. Våldsutsatthet och konsekvenserna som våldet får avgörs av många olika risk- och skyddsfaktorer på flera nivåer, från individ- till samhällsnivå, i samverkan.

Alla former av våld ser ut att ha samma riskfaktorer: att bo i en familj med dålig familjeekonomi, med en ensamstående förälder, med föräldrar i konflikt om vårdnad, boende och umgänge, eller att själv ha funktionsnedsättningar, framför allt neuropsykiatriska, och kroniska sjukdomar eller hälsoproblem. Andra kända riskfaktorer för att utsättas för våld är föräldrars missbruk, psykiska ohälsa, stress och oro. Flera svenska studier har visat att tjejer generellt sett uppger sig ha varit utsatta för våld i högre utsträckning än killar, framför allt vad gäller våld hemma, mobbning och sexuella övergrepp – och de är oftare multiutsatta. Killar uppger oftare än tjejer att de utsatts för misshandel av andra vuxna än i hemmet, rån och

81%

av de unga som försökt att ta sitt liv någon gång hade varit utsatta för någon form av misshandel under sin uppväxt och mer än hälften av de som misshandlats var multiutsatta.

Barn som utsätts för försummelse är oftare utsatta för andra former av våld.

Foto: Trym Nilsen / Unsplash

⁸ Brottsförebyggande rådet, 2021.

⁹ Jernbro, C. & Landberg, Å., 2020.

¹⁰ Ibid.

¹¹ Socialstyrelsens statistikdatabas för dödsorsaker.

¹² Socialstyrelsen, 2019.

¹³ Institute for Health Metrics and Evaluation.

¹⁴ Werbart et al., 2020.

vapenrelaterat våld. Barn som inte får bestämma över sina egna liv är en utsatt grupp liksom barn som identifierar sig som vare sig tjej eller kille.¹⁵

Ett barn kan vara utsatt för våld utan att kunna identifieras utifrån kända risk- och skyddsfaktorer. Det är inte riskfaktorn i sig som är det avgörande, utan vilka konsekvenser den får. Psykisk ohälsa hos en förälder leder exempelvis inte automatiskt till omsorgsbrist och inte heller till ohälsa hos barnet. Det som kan vara skadligt är om förälderns tillstånd medför en bristande omsorg om barnet. Förekomsten av flera riskfaktorer samtidigt ökar risken för att ett barn ska utveckla ohälsa och utvecklingsproblem, men sambandet är inte linjärt för det enskilda barnet.¹⁶

Det är tydligt i samtal till Bris att många barn tror att våldet är barnets eget fel. Barn som utsätts för våld i hemmet tenderar att tro att det beror på att det är på grund av något som hen gjort eller inte gjort, också för att den vuxna kan ha motiverat det så för barnet. När det gäller våld i det offentliga eller på nätet beskriver barn det som att de själva borde ha vetat bättre, och borde ha kunnat skydda sig.

HAR PANDEMIN PÅVERKAT BARN S UTSATTHET?

Pandemins påverkan på barn, vuxna och på samhället i stort är en av årets mest angelägna frågor, men på frågan om vilka konsekvenser det inneburit för barn finns ännu inga heltäckande eller helt säkra svar. Pandemin pågår fortfarande och likaså studier som ännu inte hunnit färdigställas. För att förstå hur pandemin påverkat barns olika rättigheter och situation kommer det att krävas fortsatta uppföljningar och utvärderingar under en lång tid.¹⁷ Det finns dock studier som pekar på att barn som redan tidigare befann sig i utsatta situationer har påverkats mer negativt än andra.¹⁸

Hos Bris noterades en liknande utveckling. Från 2020, året då covid-19-pandemin slog till, ökade samtalen från barn om våld markant i Bris stödlinje. Här berättade barn som levde med våld i hemmet bland annat om hur restriktioner och den ökade sociala isoleringen ytterligare försvårade för barnet att undkomma våldet. Barns olika behov och utmaningar kopplade till pandemin har under tiden som gått både hunnit uppstå, förändras och ibland upphöra. Bris ser dock fortfarande samma risker som lyftes i föregående årsrapport, med en förstärkt utsatthet hos redan utsatta barn.¹⁹ Restriktionerna i samhället har lett till att många riskfaktorer för barns utsatthet ökat och att skyddsfaktorer begränsats. Det påverkar

Foto: Shutterstock

Restriktionerna har lett till begränsade skyddsfaktorer för barn i utsatta situationer.

"Snälla kan corona försvinna! Jag kommer inte orka mer jag vill bara dö, jag orkar inte mer, jag orkar inte mer."

särskilt barn som befinner sig i utsatta livssituationer. Exempelvis barn som växer upp med våld i hemmet.

Många av de barn som under pandemin kontaktat Bris för att de utsatts för våld i hemmet beskriver att de har varit utsatta sedan lång tid – det handlar alltså inte om en ny utsatthet. Däremot har pandemin och restriktionerna beskrivits som nya omständigheter vilka förvärrat situationen i hemmet och gjort det svårare att undkomma utsattheten.

Enligt en studie där gymnasieelever tillfrågats uppgav 1 procent att de under pandemin varit mer utsatta för våld än tidigare, medan 6 procent uppgav att restriktionerna skyddat dem från våld och övergrepp. 11 procent uppgav att situationen hemma hade förvärrats, men samtidigt var det 25 procent som tyckte de hade haft större möjlighet att diskutera med sina föräldrar om sådant som oroade dem.²⁰ Pandemin har alltså påverkat barn på mycket olika sätt.

Sedan 2021 pågår en ny nationell kartläggning om förekomsten av våld mot barn, som kommer att vara helt central inom fältet för att förstå hur barns utsatthet för våld har utvecklats de senaste åren.²¹ Likaså pågår en studie med syftet att bland annat undersöka hur covid-19-pandemin påverkat föräldraskap, attityder till våld i uppfostringssyfte, samt risk- och skyddsfaktorer för våld.²² ♦

¹⁵ Stiftelsen Allmänna Barnhuset, 2017.

¹⁶ Rikshandboken i barnhälsovård.

¹⁷ Barnombudsmannen, 2021.

¹⁸ Skrove G. et al., 2021; Sjögren A. et al., 2021; Augusti, E.M., Sætren, S.S., & Hafstad, G.S. 2021; Socialstyrelsen, Effekter av covid-19 på anmälningar gällande barn till socialtjänsten, 2021.

¹⁹ Bris rapport, 2021:1.

²⁰ Svedin, C.G., Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

²¹ Regeringskansliet, Förekomsten av våld mot barn i Sverige ska kartläggas, 2020.

²² Regeringskansliet, Stiftelsen Allmänna Barnhuset tilldelas medel för undersökning om föräldraskap, våld och stöd, 2021.

ATT UTSÄTTAS FÖR VÅLD I HEMMET

Trygga hemförhållanden är en förutsättning för att barn ska utvecklas och må bra. Men dagligen berättar barn för Bris om våld i hemmet och om föräldrar som brister i sin omsorg. Ofta är det första gången de delar med sig av sina upplevelser.

Foto: Shutterstock

”Min pappa slår mig när jag inte lyssnar eller bara utan en anledning. Det har varit så hela mitt liv.”

När barn berättar för Bris om utsatthet för våld, övergrepp och kränkningar handlar det oftast om våld i hemmet. Bris dokumenterar samtalen efter vilken typ av våld som samtalet handlar om, och i hemmet utsätts barn för såväl fysiskt våld, psykiskt våld, omsorgsbrist, hedersrelaterat våld och sexuella övergrepp. Samtalen i alla dessa kategorier har ökat stort mellan 2020 och 2021.

Som tidigare nämnts i rapporten är det ingen som vet den exakta omfattningen av förekomsten av våld mot barn i Sverige, det gäller även våld i hemmet där det finns stora mörkertal. I den senaste kartläggning som gjorts av Allmänna Barnhuset svarade 36 procent av barnen som deltog att de hade utsatts för någon form av miss-handel av en vuxen, det vill säga mer än vart tredje barn. 14 procent svarade att de hade upplevt våld mellan vuxna i familjen.²³

BRIS KURATORER ÄR OFTA DE FÖRSTA BARNET BERÄTTAR OM VÅLDET FÖR

När ett barn berättar om våld i hemmet för Bris är det ofta första gången de pratar om det med någon vuxen. Samtalet kan börja med att barnet berättar om att må dåligt, eller om föräldrar som bråkar. Genom kuratorns frågor, lyssnande och bekräftande kan barnet närma sig det som är svårare att tala om. Att berätta om egen våldsut-satthet är svårt, att närma sig och sätta ord på sin

BARN-KONVENTIONEN

Artikel 19 i barnkonventionen fastslår att varje barn har rätt att skyddas från alla former av våld från vårdnads-havare.*

* Artikel 6, FN:s konvention om barnets rättigheter.

utsatthet är smärtefyllt och kan ta emot. Det kan vara en härva av skrämmande händelser, stora konflikter, hotfull stämning hemma, och kanske förstår barnet först i samtalet med kuratorn att det hen är utsatt för är våld.

I samtal om våld hemma förekommer både mammor och pappor som förövare. Barn beskriver det fysiska våldet med att den vuxna slår, sparkar, knuffar, biter, bränner, nyper, drar i armar, hår och öron. Många berättar också om psykiskt våld, om vuxna som är hotfulla, skrämmer, kränker, bestraffar och hotar att överge barnet – ofta med nedvärderande kommentarer om barnets kropp. Många tjejer berättar om hur föräldrar sexualiserar och kränker, till exempel genom att kalla barnet för hora. Barn som beskriver att de upplevt våld mot närstående anger i hög utsträckning att våldet har riktats mot en förälder, ofta mamman, och en del samtal handlar om att de lever på flykt med mamman från förövaren. Barn berättar också om sexuellt våld som att utsättas för våldtäkt eller andra fysiska sexuella övergrepp och sexuella anspelningar av den vuxne. Flera barn berättar om materiellt våld, till exempel koppelat till mobiltelefoner som föräldrarna kontrollerar, tar ifrån barnet eller hotar att förstöra. De beskriver föräldrars våld som handlingar i affekt, ett oreflekterat beteende eller som bestraffning och uppfostringsvåld.

²³ Stiftelsen Allmänna Barnhuset, 2017.

Barn berättar även för Bris om hur föräldrar brister i omsorg, känslomässigt eller materiellt, brister i att skydda barnet från våld eller är fysiskt eller känslomässigt otillgängliga. Medan det fysiska våldet kan vara lättare för ett barn att beskriva, är omsorgsbrist många gånger svårt att sätta ord på. Det är inte alls lika konkret som fysiskt våld eller direkta hot om våld kan vara och det är svårare för barnet att förstå vad det är hen utsätts för. Många gånger har omsorgsbristen pågått under stora delar av barnets uppväxt och normaliserats för barnet och är en av många brister i barnets miljö. I samtalen om omsorgsbrist förekommer beskrivningar av andra former av våld och problem hos föräldern som missbruk eller psykisk ohälsa.

”Min pappa är för det mesta snäll och så. Men ibland är han på dåligt humör och nyper och slår mig. Han slår mig när jag gör fel. Vilket är rätt så ofta. Hans humör ändras hela tiden men jag är rädd för att få stryk om jag säger till en vuxen och han får reda på det.”

”Jag kan inte minnas en enda gång under min uppväxt som mina föräldrar, speciellt inte min mamma, visade någon som helst form av kärlek eller omtanke. Finns det en möjlighet att det är detta i min barndom som kan förklara min mentala ohälsa, depression, ångest, och känsla av tomhet och känsla av att känna mig hatad av alla?”

I barns samtal till Bris förekommer även våld i hemmet mellan syskon eller styvsyskon som bor tillsammans. Det kan vara våld som uppstår i konflikter mellan barn, eller våld som är riktat mot ett barn. I samtal där barnet är utsatt för våld från ett syskon är det vanligt att barnet förklarar våldet med att syskonet har en diagnos, funktionsnedsättning eller missbruksproblematik som gör att hen inte kan kontrollera sig.

Ibland är det våld som barnet utsätts för i sitt hem oförutsägbart. Andra gånger är det något som barnet vet kommer att hända, kanske som en bestraffning för något som barnet har gjort eller inte har gjort. Ibland sker våldet okommenterat

”Igår blev jag NÄSTAN polisanmäld efter ett bråk men mamma var fucking full så jag kunde inte berätta för henne så nu kommer hon få höra det från skolan istället för mig och då kommer hon vara på deras sida och inte min.”

FÖRÄLDRABALKEN

”Barn har rätt till omvårdnad, trygghet och god fostran. Barn skall behandlas med aktning för sin person och egenart och får inte utsättas för kroppslig bestraffning eller annan kränkande behandling.”

Föräldrabalken 6:1
(Lag 1983:47)

från den vuxnas sida, andra gånger ber föräldern om ursäkt och försöker förklara eller försvara sitt agerande, till exempel med egen stress, eller gör tvärtom och lägger skulden för våldet på barnet. Barn berättar ofta om föräldrar som helt tycks sakna insikt om hur barnet påverkas av deras agerande. Oavsett om barnet får en förklaring eller inte lämnas många barn med en känsla av att det inte går att skydda sig mot fortsatt våld och det skapar stress. Barn berättar om strategier de utvecklar för att förhindra våldet, som att inte störa eller reta upp föräldern.

”Min mamma har slagit mig flera gånger, kastat saker, örffilat, dragit i mitt hår ner till marken, boxat och sparkat på både magen och ansiktet. Hon slår inte mig idag men hon skriker högt och hotar att hon ska slå mig i vissa sammanhang t.ex. om jag inte diskar eller stör henne. Jag är rädd för henne även ifall hon kan säga snälla saker och jag kan inte glömma bort allt som hon har gjort mot mig. Jag vet inte vad jag ska göra och jag vill verkligen inte bo med henne för jag kan aldrig veta vad hon kommer att göra.”

HEDERSRELATERAT VÅLD OCH FÖRTRYCK

Samtal inom våldskategorin som dokumenteras som hedersrelaterat våld och förtryck rör barn som är eller har blivit utsatta för, bevittnat, utsatt annan eller är rädd för hedersrelaterat våld och förtryck. Barn som kontaktar Bris om hedersrelaterat våld och förtryck är till största del i åldern 16–18 år och antalet kontakter är högst från barn som identifierar sig som tjejer, men samtal från killar förekommer också. De flesta befinner sig i Sverige men det händer också att barn kontaktar Bris från ett annat land där de befinner sig i en utsatt situation och önskar hjälp att komma hem till Sverige.

Antalet samtal om hedersrelaterat våld och förtryck till Bris har varit relativt konstant under de senaste åren, ca 110–160 samtal per år. Bris kan inte veta exakt hur många av de barn som kontaktar stödlinjen som lever med hedersrelaterat våld och förtryck. För att ett samtal ska kategoriseras som hedersrelaterat ska barnet ha gett tillräckligt mycket information om den kopplingen, annars dokumenteras kontakten som fysiskt eller psykiskt våld. Det är vanligt att det först i ett uppföljande samtal framkommer att våldet är hedersrelaterat. Antalet samtal till Bris återspeglar inte heller den verkliga omfattningen av hedersrelaterat våld och förtryck. Mörkertalet är stort men försök till kartläggningar görs. En sådan visar att 7–9 procent av unga i storstäderna lever med ett kollektivt legitimerat våld.²⁴

²⁴ Baianstovu et al., 2019.

Fysiskt våld kan vara lättare att sätta ord på.

Barn som utsätts för hedersförtryck kan berätta hur de inte får utöva vissa intressen.

Hedersrelaterat förtryck har sin grund i kulturella föreställningar om kön, makt och sexualitet, och är ofta kollektivt utövat. Kontrollen av tjejers och kvinnors sexualitet är central, men våldet och förtrycket drabbar både tjejer och killar, kvinnor och män. Både män, kvinnor och barn kan vara förövare då ansvaret för att kontrollera och upprätthålla en ordning där alla följer normerna är kollektivt. Våld kan även utövas som bestraffning mot den som misstänks ha brutit mot dessa, för att inte riskera att förlora, eller för att återupprätta den förlorade, hedern.

Förtrycket innebär kränkningar av barnets rättigheter genom ingripande begränsningar av barnets frihet. Det handlar om kontroll och begränsningar i barnets vardag, till exempel av klädstil och umgänge, men även begränsad rörelsefrihet och livsval, som val av partner och utbildning. Det är tydligt i barns samtal till Bris att begränsningarna påverkar barnet på många sätt, inte minst barnets sociala liv och kontakten med jämnåriga, barnets identitetsutveckling och kärleksrelationer och barnets möjlighet att utöva och utveckla intressen och talanger. Barn berättar för Bris om strategier de har utvecklat för att kunna leva likt jämnåriga utanför hemmet och som innebär att de bryter mot föräldrars och släktingars regler, utan att detta blir avslöjat.

I samtal till Bris om våld, övergrepp och kränkningar där barnet själv uttrycker en koppling till pandemin har barn beskrivit hur pandemin blivit ytterligare ett sätt för redan kontrollerande föräldrar att kontrollera barnet. I början av pandemin berättade barn framförallt om en förstärkt isolering, med förälder som kunde motivera att syftet med detta var att följa de allmänna restriktionerna. När det senare blivit aktuellt med vaccination och hävda restriktioner berättar barn om föräldrar som väljer att avstå vaccination och kräver att familjen fortsätter leva isolerat och under fulla restriktioner.

²⁵ Jernbro, C. & Landberg, Å., 2018.

Barn som lever i en miljö präglad av hedersnormer riskerar i betydligt högre grad att utsättas för våld. En jämförande rapport om hur de unga med begränsat val gällande partner svarat kring olika former av våldsutsatthet, familjeförhållanden och mående, jämfört med unga som inte uppgett begränsningar i val av partner, visar att de barn som inte får välja sin partner betydligt oftare är utsatta för olika former av barnmisshandel. 88 procent har utsatts för någon form av barnmisshandel någon gång under uppväxten, så som fysisk misshandel, psykisk misshandel, att bevittna våld mot en förälder, sexuella övergrepp och försummelse. Barnen har i högre grad utsatts för fysiskt våld av syskon och andra släktingar.²⁵ Det stämmer väl överens med Bris erfarenheter genom kontakter med barn. Barnen berättar om föräldrar som utsätter dem för olika former av våld som bestraffning eller i affekt, om fysiskt och psykiskt våld, sexuella övergrepp och ibland även hot om dödligt våld. De berättar om hot kopplade till barnets framtid som hot om att bli bortgift, inte få studera vidare eller bli förd utomlands. Flera har upplevt våld mot mamma, syskon eller andra närstående.

Särskilda omständigheter när ett barn utsätts för hedersrelaterat våld

I barns samtal till Bris som rör hedersrelaterat våld och förtryck vill en del barn ha hjälp att fly sina familjer eller få skydd i ett annat boende. De befinner sig i en akut situation, har redan blivit bortförda eller står inför ett tvångsäktenskap. Andra har nått till en punkt där de inte längre står ut med begränsningarna. Det kan ha utlösts av att de träffat någon och vill kunna ha en öppen kärleksrelation. Några är uppgivna, frågar om de måste släppa sina drömmar om det liv de vill leva, eller om det kan finnas något alternativ. För många andra utsatta barn hägrar 18-årsdagen, då kommer de att kunna göra sina egna val oberoende av föräldrarna. För barn, framförallt tjejer, som lever med hedersrelaterat våld och förtryck är det ofta tvärtom. När de fyller 18 förväntas de gifta sig, kanske med någon de själva inte har valt, kanske på en annan plats eller i ett annat land, avsluta sina studier, föda barn mot sin vilja och anta den roll som förväntas av dem som vuxna kvinnor.

BRIS SYN PÅ HEDERSRELATERAT VÅLD OCH FÖRTRYCK

Allt Bris arbete utgår från FN:s barnkonvention och synen på barnet som en rättighetsbärande. När ett barn blir utsatt för våld och förtryck innebär det att barnets rättigheter kränks.

Hedersrelaterat: Handlingar som syftar till att bevara eller återupprätta en persons, familjs, släkts eller annan liknande grupps föreställda heder. Det som gör

en handling hedersrelaterad är motivet.

Våld: Barnet har rätt till skydd från alla former av fysiskt eller psykiskt våld, såsom skada eller övergrepp, vanvård eller försumlig behandling, misshandel eller utnyttjande, inklusive sexuella övergrepp.

Förtryck: Handlingar som begränsar barnets frihet och inskränker barns rättigheter.

Foto: Shutterstock

Många känner att de måste hantera upplevelserna av våldet ensamma.

”Jag vet att jag måste ta hjälp för att få som jag vill ha det, livet jag vill leva. Men det är omöjligt. Finns inte på kartan att jag tar ett sånt steg. Om jag berättar för någon kommer det påverka mina föräldrar. Det skulle vara en skam om jag bröt mig ur den här traditionen. Jag vet bara att jag aldrig kommer kunna berätta för nån. Antingen kommer jag leva efter hur dom ber mig att göra, eller så kommer jag bara dö.”

Barn som utsätts för våld av sina föräldrar, oavsett vilken form av våld, berättar ofta för Bris att de älskar sina föräldrar. Men det är oerhört svårt att som barn behöva hantera komplexiteten i att älska och vara beroende av den som också gör en illa eller kontrollerar och begränsar ens frihet. Barn som utsätts för hedersrelaterat våld och förtryck beskriver detta tydligt i samtal till Bris. Även om barnen inte delar föräldrarnas värderingar och idéer uttrycker många ändå förståelse för dem. De kan säga att de förstår att föräldrarna tänker att begränsningarna är för deras eget bästa och en del barn vet att föräldrarna också är offer för föreställningarna om heder och är tvingade att göra det som förväntas av dem. Ett skäl till att inte bryta mot normerna kan vara att skydda en eller båda föräldrarna från att dessa i sin tur ska frysas ut eller bestraffas på annat sätt. Situationen är komplex.

”Jag orkar inte mer med allt som händer. Jag vill stoppa mitt liv. Jag trivs inte i min familj för jag får inte göra någonting. Jag får inte klä mig som jag vill. Jag får inte gå ut. Jag får inte välja mina vänner. Jag vill vara med någon som tar hand om mig, som bryr sig om mig.”

Hedersrelaterat våld och förtryck är en oerhört allvarlig form av utsatthet, eftersom den begränsar det utsatta barnets hela liv, alla livsområden,

och framtid. Förtrycket är sanktionerat av många, barnet saknar ofta vuxna i sin närhet som kan utgöra skyddande faktorer och samhället har svårt att erbjuda hjälp som barnet vågar ta emot och som faktiskt kan garantera det skydd och stöd barnet behöver och har rätt till. Att ett uppbrott från familjen för med sig att barnet tvingas bryta kontakten med alla som står hen nära, av skyddsskäl eller genom kollektivets avvisning gör att många tvekar, priset för frihet är högt.

HUR PÅVERKAS BARN AV ATT UTSÄTTAS FÖR VÅLD I HEMMET?

Våld kan se ut på många olika sätt, men allt våld skadar. I vissa fall har våldet ägt rum vid ett enstaka tillfälle medan det i andra fall har pågått under lång tid, kanske under hela barnets uppväxt. Barn som blivit utsatta har det gemensamt att våldet är eller var en skrämmande upplevelse och att det försatt barnet i en känsla av vanmakt. Vilka konsekvenser det får för det enskilda barnet påverkas av flera faktorer, men gemensamt är att våldet och konsekvenserna av det är något som barnet ofta känner att hen måste hantera ensam.

Barn är tydliga i samtal med Bris med att det är svårt att förstå hur föräldrar kan göra dem illa på olika sätt, men också vara snälla och omtänksamma. Det som barn framför allt vill är att få hjälp att få stopp på våldet, så att de då kan bo kvar hos sin eller sina föräldrar, som de ofta berättar att de älskar. Samtidigt uttrycker en del barn att de vill flytta till en annan familj och slippa sina föräldrar. En strategi för att stå ut som vissa barn beskriver är att tänka på 18-årsdagen, att det kommer en dag när föräldrarna inte kommer åt dem längre.

En konsekvens när föräldern är förövaren kan bli att barnet lämnas utan en trygg vuxen som kan ge skydd och känslomässigt stöd. Barn

”Jag har gått ut för mamma och hennes sambo har börjat bråka. Det blir bara värre och värre bråk tills han slår henne.”

beskriver ofta hur utsattheten påverkat deras självkänsla och livslust. Detta är särskilt tydligt för barn som berättar om utsatthet för psykiskt våld i hemmet med föräldrar som kränker, nedvärderar och på andra sätt skadar barnet känslomässigt. När föräldern är den som skadar kan barnet inte vända sig till föräldern för att få stöd för sitt mående, många berättar att de får försöka hantera känslor som ångest och panikattacker på egen hand.

Bland barn som kontaktar Bris om våld hemma märks att tilliten till andra människor ofta är stukad. Flera av barnen beskriver att de lever med en ständig rädsla, för föräldern eller föräldrarna, men också rädsla för att själv bli likadan mot sina barn som vuxen. Andra beskriver sig som känslolösa, att de har "stängt av". Barn som utsätts för omsorgsbrist beskriver att det får en att känna sig värdelös, oälskad och som att allt som är svårt i hemmet och relationen är barnets fel.

Att leva med hedersnormer, i förtryck, kontrollerad och starkt begränsad, är en stor påfrestning. Barn beskriver i samtal med Bris sin vanmakt och att de inte förstår hur de ska orka med. Kontrasten mellan det liv som jämnåriga lever och den egna begränsade tillvaron blir för många tydligare ju äldre de blir. Insikten om att hur litet det egna handlingsutrymmet är, är frustrerande och många uttrycker en besvikelse över det liv de vet att de kommer att tvingas leva. En del barn har utvecklat ett självförakt, flera säger att de vill dö, tänker på självmord och har skadat sig själva på olika sätt. Alla längtar till något annat.

Tydlig koppling mellan utsatthet för våld och psykisk ohälsa

Forskning visar att det finns en tydlig koppling mellan våld mot barn och psykisk ohälsa som dålig självkänsla, ångest, psykosomatiska besvär, posttraumatisk stress och självmordsrisk. Ungefär var fjärde individ som utsätts för våld under sin uppväxt uppfyller kriterierna för depression innan de fyllt 30 år och risken för självmordsförsök är fördubblad jämfört med barn som inte upplevt någon form av utsatthet.²⁶ Detta samband bekräftas i samtalen med barn på Bris. Många berättar att de känner sig väldigt ensamma, har en låg självkänsla, tänker på sig själva som värdelösa och känner sig uppgivna.

Det finns också en tydlig koppling mellan våld i barndomen och fysiska sjukdomar, missbruk och kognitiva svårigheter senare i livet. En avhandling visar att barn som rapporterat fysisk misshandel hade fler psykosomatiska besvär än andra och upplever mycket lägre livskvalitet.²⁷ Våldsutsatta barn har en större benägenhet att ta risker, möter större utmaningar i skolan och senare på arbetsmarknaden. Barn som utsätts för våld i sitt hem löper större risk än andra barn att utsättas för våld på andra arenor och av andra förövare och

"Det är ingen som har kramat mig på 2 år, jag känner mig bara så ensam, en kram skulle räcka."

Foto: Shutterstock

Att bli myndig och kunna flytta ifrån föräldrarna och våldet ser en del barn som en utväg, medan barn som lever med hedersförtryck kan bäva inför 18-årsdagen.

de riskerar också i större utsträckning att själva utsätta andra för våld. Barn har rätt till ett gott liv här och nu, men att skydda barn mot våld i hemmet har också ett preventivt syfte.²⁸

Barn som utsätts för traumatiska, påfrestande situationer eller långvarig stress påverkas på olika sätt. Hur det enskilda barnet reagerar beror på sådant som barnets personlighet och egenskaper, ålder och utvecklingsnivå, om det är en enskild händelse eller många återkommande, hur barnet tolkar sin egen roll i händelsen och vilket stöd barnet får från sin omgivning. Ett barn som utsätts för en mycket traumatisk upplevelse kan drabbas av posttraumatiskt stressyndrom, PTSD. Symtom på PTSD är att känslomässigt återuppleva den skrämmande händelsen, undvikande av situationer eller sinnesintryck som påminner om den, negativa förändringar i tankar och känslor samt att vara spänd, nervös och lättskrämmd. Tillståndet påverkar och begränsar barnet på olika sätt som kan försvåra barnets sociala relationer, studier och vardagliga aktiviteter. De flesta barn och unga som varit med om svåra händelser kan återhämta sig i en trygg miljö och är inte i behov av psykiatrisk vård. Däremot kan de behöva extra uppmärksamhet, omsorg och stöd i vardagen.²⁹ Bris erfarenhet är att det kan vara viktigt för det enskilda barnet att få höra just det, att allt inte är förstört, att det går att må bra och få ett bra liv. ♦

²⁶ Jernbro, C., 2015.

²⁷ Ibid.

²⁸ Thulin, J., 2020.

²⁹ Kunskapsstudien.se, Posttraumatiskt stressyndrom hos barn och unga.

SEXUELLA ÖVERGREPP

Samtal från barn om sexuella övergrepp är en av de samtalskategorier som ökat mest hos Bris, med 251 procent från 2016 till 2021.

Barn berättar att de blir utsatta av såväl föräldrar, andra vuxna och jämnåriga. Många berättar om övergreppen som en av flera former av våld de utsätts för i hemmet.

Barn beskriver att de är pressade av sin partner och är osäkra var gränsen går.

Foto: Shutterstock

Samtalen om sexuella övergrepp från barn till Bris är en av de samtalskategorier som har ökat mest under flera år. Under perioden 2016–2021 har det totala antalet samtal till Bris ökat med 69 procent medan samtalen om sexuella övergrepp ökat med hela 251 procent. Under 2016–2021 har Bris haft 7 663 samtal med barn som handlat om sexuella övergrepp, vilket motsvarar drygt 4 procent av samtalen till Bris. Det är troligt att samhällsutvecklingen och förändrad lagstiftning har påverkats barns möjligheter att sätta ord på och berätta om utsatthet för sexuella övergrepp, vilket beskrivs tydligare senare i kapitlet.

Definitionen av sexuella övergrepp i Bris samtalsdokumentation är bred och innefattar sexuella trakasserier, sexuellt utnyttjande och sexuellt våld, såväl online som offline. Här inkluderas samtal om barns egen utsatthet, när barn berättar om ett annat barns utsatthet, barn som själva har utsatt någon annan för sexuella övergrepp eller som är rädd för att bli utsatt för sexuella övergrepp. Det inkluderar övergrepp på olika arenor, såsom i hemmet, i skolan och på nätet samt övergrepp som skett både i nutid och dåtid. Något som utmärker samtalen till Bris om sexuella övergrepp jämfört med andra samtalskategorier som rör olika former av våld är en större variation av förövare och platser där barnet utsätts.

HUR MÅNGA BARN ÄR UTSATTA?

Det finns av flera skäl inget säkert svar på exakt hur många barn som utsätts för sexuella övergrepp. Många barns utsatthet kommer aldrig till vuxnas eller myndigheters kännedom, inte heller statistikförs alltid den utsattheten som gör det. För att ett barns utsatthet för sexuella övergrepp ska bli känt behöver barnet berätta eller någon annan

VAD ÄR ETT SEXUALBROTT?

Sexualbrott är ett samlingsnamn på oönskade/ofrivilliga och i lag förbjudna handlingar av sexuell karaktär, så som till exempel våldtäkt eller sexuellt övergrepp. Det kan röra sig om olika typer av handlingar, exempelvis att ha samlag med någon, att ta på en annan persons kropp i sexuellt syfte, att visa upp sexuellt material via bild eller film eller att prata om sex.

Som huvudregel krävs det att den som blivit utsatt för ett sexualbrott inte har samtyckt till den sexuella handlingen för att det ska vara straffbart. I den svenska straffrättslagstiftningen finns det särskilda bestämmelser gällande sexualbrott mot barn, vilket innebär att alla sexuella handlingar som utförs av en person över 15 år mot ett barn under 15 år är olagliga, oavsett frågan om samtycke.

förstå vad som skett. Hindren för barn att berätta om våld är många, kanske särskilt vid sexuella övergrepp. Det finns också hinder hos vuxna att se, förstå och agera vid misstanke om att sexuella övergrepp skett.

Ett sätt att det försöka kartlägga förekomsten är de nationella enkätstudier som Allmänna Barnhuset genomför bland elever i årskurs tre i gymnasiet, vilka visar på en signifikant ökning vad gäller sexuella övergrepp sedan studierna startade. 2014 uppgav var femte att de utsatts för övergrepp, 2021 är siffran var fjärde av de drygt 3 000 som deltog. Mest utsatta är tjejer, drygt var tredje uppger att hon har varit utsatt för ett sexuellt övergrepp under sin uppväxt. Var tionde elev har utsatts för penetrerande övergrepp, marginellt färre än i tidigare studier. Den genomsnittliga åldern vid första övergreppstillfället var cirka 15 år. De flesta av dem som utsätts, 82 procent, utsattes första gången i tonåren. Tjejer är signifikant oftare utsatta för upprepade övergrepp än killar.³⁰

”Jag vill bara ha en bekräftelse att jag är viktig eftersom jag inte får det av någon annan. Men egentligen vill jag inte göra sexuella saker med dom.”

³⁰ Svedin, C.G, Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

”När jag gick i 7an så blev det en stor grej med ”Me Too” som spreds på nätet där många andra berättar om övergrepp & liknande och det pratades mycket på lektionen i skolan om sexuella övergrepp och det var då mina känslor väcktes för första gången och jag insåg vad jag hade varit med om.”

HAR SEXUELLA ÖVERGREPP BLIVIT LÄTTARE ATT PRATA OM?

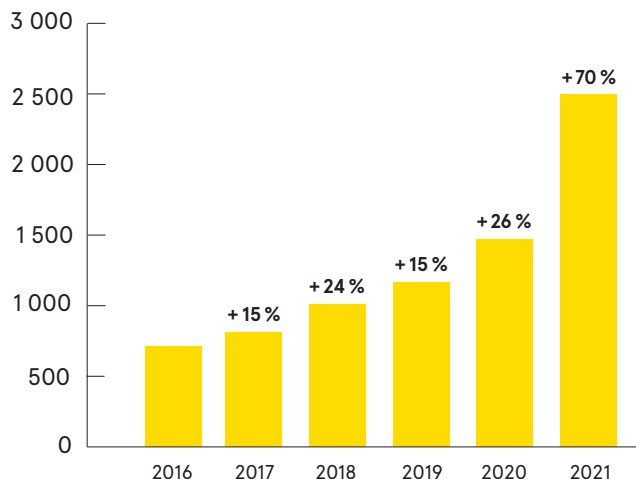
2017 fick rörelsen #metoo, som har som syfte att uppmärksamma och verka mot sexuella ofredanden samt normaliseringen av och tystnadskulturen runt dessa, stor uppmärksamhet i Sverige. I Allmänna Barnhusets nationella studie dras bland annat slutsatsen att rörelsen har inneburit att unga kunnat prata mer om sexuella övergrepp och i högre grad fundera på hur övergrepp uppstår, sin egen del i dessa och hur de ska bete sig i sina kärleksrelationer. En fjärdedel av samtliga tillfrågade unga tyckte att #metoo hade påverkat dem mycket. Framför allt hade tjejer påverkats i hög grad. Också hos barn med egen erfarenhet av sexuella övergrepp tyckte 36 procent av tjejerna och 11 procent av killarna att #metoo bidragit till att göra det lättare att prata om de övergrepp som de själva utsatts för.³¹

Ökningen av kontakter till Bris under de senaste åren indikerar att mörkertalet är och har varit stort, att många barn har blivit utsatta för övergrepp utan att känna till sina rättigheter eller ha ord för att tala om sina erfarenheter, men att en större medvetenhet och en bruten tystnadskultur har gjort att barn nu på ett annat sätt än tidigare reflekterar över händelser och relationer och talar om dem.

År 2018 infördes även förändringar i sexualbrottslagstiftningen. Den nya samtyckeslagen där frivilligheten är utgångspunkten säger att det inte längre ska krävas att gärningspersonen har använt sig av våld eller hot, eller utnyttjat offrets särskilt utsatta situation, för att kunna dömas för exempelvis våldtäkt. Med införandet av samtyckeslagen följde en informationskampanj som många unga tagit del av, vilket kan ha bidragit till ökade insikter kring ens eget agerande. Den ökade medvetenheten och ändringen av lagen har också fört med sig frågor bland unga. Fler barn idag resonerar i samtal med Bris kring samtycke och gränser kring sexuella handlingar jämfört med för några år sedan. Framför allt hos killar finns en osäkerhet kring gränser och oro för att själv omedvetet ha gått över en sådan. Även Allmänna Barnhuset studie visar att den osäkerheten och oron förekommer, där 28 procent av killarna uppger att de kan känna oro att anklagas för sexuella övergrepp. Bland tjejer är siffran 3 procent.³²

→ Samtalsutveckling sexuella övergrepp

Antal kontakter

Antal samtal om sexuella övergrepp samt procentuell ökning jämfört med föregående år.

”...jag älskar honom men jag vill att han ska sluta.”

Men fortfarande avstår många barn från att berätta om övergrepp de utsatts för, endast 14 procent i Allmänna Barnhusets studie hade sökt professionell hjälp. Om barnet berättat om övergreppet så är det i första hand för en kompis som ofta måste lova att inte berätta vidare. Många barn, 71 procent, anger att de inte tyckte att de behövde någon hjälp och av de barn som hade sökt och fått hjälp var många missnöjda med samhällets stöd, framför allt barn som varit i kontakt med socialtjänsten.³³

HAR PANDEMIN PÅVERKAT BARNS UTSATTHET FÖR SEXUELLA ÖVERGREPP?

En aktuell fråga är hur pandemin påverkat barns utsatthet, exempelvis för sexuella övergrepp. Det är uppenbart att restriktionerna och distansundervisningen påverkat barn på olika sätt. När gymnasieelever tillfrågats i en enkätstudie uppgav 45 procent att de har känt sig mer ensamma än tidigare och 23 procent upplevde att det har blivit svårare att prata med kompisar om sådant som oroar dem. Däremot uppgav 25 procent att de haft större möjlighet att prata med sina föräldrar om sådant som oroar dem. 5 procent uppgav att de under pandemin oftare fått förslag om att dela sexuella bilder på nätet, samtidigt som 12 procent uppgav att de under pandemin fått mer kunskap om vart de kan vända sig vid oro eller utsatthet för övergrepp.³⁴

Statens medieråds undersökning Ungar och medier 2021 visar att tonåringar under pandemin i något högre grad än åren innan hade utsatts för elakheter och sexuella handlingar på nätet.³⁵ Det går i linje med den ökade utsatthet som Europol rapporterat om och noterat såväl under 2020 som

”Vet inte om detta räknas som övergrepp eller inte då det var tjatsex. Han frågade och jag sa nej, han frågade varför och då sa jag bara att jag inte ville, vilket egentligen borde räcka så. Då fortsatte han tjata och tjata och han gav inte upp, till slut sa jag ja.”

³¹ Svedin, C.G, Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

³² Ibid.

³³ Ibid.

³⁴ Ibid.

³⁵ Statens medieråd, 2021.

2021.³⁶ En slutsats som Europol dragit är att pandemin lett till att barn i högre utsträckning spenderat tid på nätet, och att man under den perioden även sett en ökad aktivitet gällande grooming på olika sociala medieplattformar. Som en följd har det skett öknings av egenproducerat material där barn exploateras sexuellt, och i högre utsträckning med yngre barn porträtterade.

KOPPLING MELLAN SEXUELLA ÖVERGREPP OCH ANNAT VÅLD

I samtalen till Bris noteras en tydlig koppling mellan utsatthet för sexuella övergrepp i hemmet och övergrepp senare och i andra situationer. Fysiskt och psykiskt våld förekommer i 16 respektive 14 procent av samtalen till Bris som har handlat om sexuella övergrepp. Barn som berättar om utsatthet i parrelationen berättar också ibland att de utsatts för övergrepp av en förälder, tidigare i livet, även om fokus i samtalet är den aktuella situationen. En del barn berättar att de befinner sig i utsatthet på andra sätt, exempelvis hedersförtryck, har föräldrar med psykisk ohälsa eller är i ett virrvarr av destruktivitet, våld, droger och ångest.

”Ingenting var bra i mitt liv under den här tiden. Jag avskydde min pappa då han betar sig så äckligt, jag fick inte träffa människor efter skolan, jag blev straffad genom att han tog min mobil om jag tex missade bussen hem. Jag hade ingen frihet och var konstant under kontroll, för jag hade nu tuttar, jag var inte ett barn längre och därför var jag en hora om någon ens tittade på mig.”

Könsskillnaderna i utsatthet för sexuella övergrepp är stora. Studier visar att det är tre gånger vanligare att en tjej än en kille har utsatts och en av de mest utsatta grupperna är transpersoner. Det finns också andra faktorer som är utmärkande för de barn som blivit utsatta för övergrepp. De bor mer sällan med sina båda föräldrar och upplever oftare familjens ekonomi som medelmåttig eller dålig. Killar som varit utsatta för sexuella övergrepp är oftare födda utomlands eller hade föräldrar som var födda utomlands. För tjejer är det tvärtom, de med utländsk bakgrund är mer sällan utsatta. De utsatta barnen är oftare diagnosticerade med en funktionsnedsättning eller kronisk sjukdom eller med ett neuropsykiatriskt eller psykiatriskt tillstånd än andra.³⁷

Även resultaten i en rapport från Ecpat med fokus på sexualbrott mot barn på nätet, visar på stor skillnad mellan könen i brottsutsatthet där tjejer har utsatts i mycket högre grad än killar. Vissa brott har en majoritet av tjejerna, 9 av 10, i undersökningen varit utsatta för, som att ha fått oönskade nakenbilder. Rapporten visar också att

³⁶ Europol, *Internet organised crime threat assessment*, 2020; Europol, *Internet organised crime threat assessment, OCTA 2021*; Europol *COVID-19 sparks upward trend in cybercrime*, 2020.

³⁷ Svedin, C.G., Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

³⁸ Ecpat, 2021.

³⁹ Svedin, C.G., Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

⁴⁰ Ibid.

en identitet som HBTQIA+ innebär en större risk för brottsutsatthet. Att ha en icke-binär könsidentitet innebär också en större risk för brottsutsatthet, i nivå med de heterosexuella tjejerna.³⁸

DEM UTSÄTTER BARN FÖR ÖVERGREPP?

När barn kontaktar Bris om sexuella övergrepp och om andra former av våldutsatthet är det vanligaste att förövaren finns i barnets närhet och är en person som barnet har någon form av nära relation till, som en förälder eller annan närstående eller en jämnårig som barnet har en vänskaps- eller parrelation med. I Allmänna Barnhusets kartläggning anger 70 procent att de känt förövaren vid första övergreppet. Vanligast var att förövaren var en jämnårig person barnet kände, följt av en partner.³⁹

Det förekommer också att barn söker stöd hos Bris efter att ha blivit utsatt för övergrepp från en för dem främmande person, ofta någon som barnet kommit i kontakt med via nätet och personen kan både vara barn och vuxen. Det händer även att barn söker stöd hos Bris med en oro för att själva vara en förövare, för att ha utsatt en annan för ett sexuellt övergrepp. Bakgrunden till barnets fråga kan vara att personen som barnet haft sex med i efterhand sagt att hen var osäker på om hen ville, eller att hen faktiskt inte ville. Barnet, eller de båda, kan ha varit alkoholpåverkat och ha svaga minnen av vad som har hänt, eller kan i efterhand fått veta att personen var yngre än barnet trodde.

När förövaren är barnets förälder

I samtalen till Bris är en förälder eller styvförälder som barnet bor eller har bott med den mest förekommande förövaren. I Allmänna Barnhusets senaste nationella kartläggning var föräldrar eller styvföräldrar förövare i 13 procent av övergreppen – en siffra som har ökat markant från 2014 års kartläggning då den låg på 1,1 procent.⁴⁰

I samtalen till Bris där utsattheten skett i hemmet är det i princip alltid pappan som har utsatt barnet, ofta är mamman inte med i bilden. Det är också vanligt att föräldern varit alkoholpåverkad vid övergreppet. Ibland är barnet utsatt också för många andra former av våld. Övergreppet kan ha hänt nyligen, vara något som upprepats och som barnet vet kommer att hända igen, men vanligast är att barn berättar om övergrepp flera år efter det har hänt.

Barn berättar för Bris om allt från att bli tagen på vad barn beskriver som ”privata delar”, till sexuella anspelningar och att bli utsatt för våldtäkt. Några barn beskriver att de behöver röra vid föräldern sexuellt – och att de bestraffas när de inte vill ha sex med sin förälder. I samtalen med Bris

”Han sa att det var normalt, sex i familjen är helt okej. Jag vet inte om det är sant så jag ville fråga här.”

”Min pappa kommer ofta hem och är full. Jag blir rädd när han kommer hem så för då måste jag ta på honom och på natten har han sex med mig.”

Barn berättar för Bris om övergrepp som sker både offline och online.

undrar barn vad som är normalt och var gränsen går. Är det normalt att föräldern ser på porr bredvid dem? Vill duscha med dem? Barn ber om hjälp med strategier, men med passusen att inget dåligt får hända. Barn uttrycker att de mår skit, inte vill leva, vill bli älskade, har självmordstankar, har gjort självmordsförsök. Likt i samtal med barn om andra former av våldsutsatthet i hemmet så säger många barn att de fortfarande och trots allt älskar sin förälder och ibland att de längtar till tiden innan övergreppen.

När förövaren är okänd för barnet

I en del samtal till Bris om sexuella övergrepp är förövaren en person som barnet inte känner, ett barn eller en vuxen. Övergreppen sker ibland i offentliga miljöer, men ofta på nätet. En vanlig ingång är att barnet blir tillagd som vän av en äldre man i appen Snapchat eller uppsökt i chattforum eller onlinespel. När barn utsätts för övergrepp på nätet har de ibland sett eller förställt att förövaren var en vuxen, ofta man, som de inte känner. Andra gånger anar eller förstår barnet i efterhand att förövaren är någon som barnet känner, men som gömde sig bakom en anonymitet.

I Allmänna Barnhusets kartläggning hade 30 procent av barnen utsatts av en okänd person vid första övergreppet, och 12 procent hade lärt känna förövaren via nätet. En stor majoritet av förövarna var män/killar.⁴¹ Ecpat konstaterar i sin rapport *Allt som inte är ett ja är ett nej* att det är mycket vanligare att den som utsätter barnet för övergrepp på nätet är ett annat barn än att det är en vuxen, att dessa barn kan vara skolkamrater, äldre barn som barnet beundrar, vänner, partners eller tidigare partners, någon som barnet känner. Föreställningen om att den som utsätter barn

"Snälla hjälp mig och svara på mina frågor, jag vill bli av med den här skamliga bördan som jag inte vågar berätta om till någon."

för sexuella övergrepp är "fula gubben" stämmer enligt Ecpat inte överens med barns verklighet, och att en felaktig uppfattning om vem som kan vara förövare försvårar möjligheten både att förebygga och att vara ett stöd för barn som utsätts.⁴²

” "...han började fråga om nakenbilder och jag sa nej och han sa att han visste vart jag bor, han sa adressen. Jag vet inte hur han visste för jag hade inte berättat och sen skickade jag bilder för jag ville inte att han skulle komma hem till mig. Jag var livrädd."

I samtal om övergrepp på nätet berättar barn för Bris om att de har blivit hotade, tvingade eller övertalade av okända förövare att ta och skicka bilder eller filmer på sig själva. Att det är något de ångrar efteråt och att de nu är rädda för vad som ska hända. Det kan också handla om att barnet inte har skickat bilder eller filmer, men har gjort saker framför kameran som den andra har skärmfilmatiserat eller fotat och spridit.

” "Då filmade han sin s*opp och skickade till mig. Jag blev så rädd så jag blockerade honom direkt. Känner mig jätteläsvig men är verkligen rädd och skakar typ. Vad ska jag göra?"

Barn berättar också om oönskade bilder som de har fått, exempelvis på den andra personens kön och att detta gjort dem chockade och åcklade. Många barn som berättar om bilder är lite yngre än genomsnittsåldern för Bris kontakter, 11–12 år. Barn berättar för Bris om filmer och bilder som spridits och som många har sett och hur det drabbar dem själva och ibland deras anhöriga. Det gör att barnet känner både skuld och maktlöshet.

⁴¹ Svedin, C.G, Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

⁴² Ecpat, 2021.

Sexuella övergrepp

Barn berättar om situationer som har eskalerat, som börjat med att de känner att de har kontroll, men som sedan tar en vändning som de inte kan hantera. Det kan vara att barnet till slut ger med sig efter att den andra har tjatat om att få bilder och plötsligt har passerat en gräns hen egentligen inte ville. Barn beskriver hur detta leder till skam och ångest, att de känner sig smutsiga, värdelösa och skrämda.

Allmänna Barnhusets studie visar att av de barn som utsatts för övergrepp uppgav 10 procent att de fotograferats eller filmats under övergreppen, 18 procent visste inte medan 72 procent uppgav att de inte fotograferats eller filmats. Av de barn som fotograferats eller filmats under övergreppen uppgav 26 procent att bilderna spridits, 41 procent visste inte, medan 32 procent uppgav att bilderna inte spridits. Det fanns inga signifikanta könsskillnader vad gäller dokumentation av övergreppen.

Studien visar även att andelen barn som har skickat avklädda bilder eller filmer på sig själva via internet har ökat markant under senare år och att en större andel som haft sex via nätet hade känt sig pressade eller tvingade.⁴³

”Jag tänker inte så mycket på hur jag själv mår, för jag letar bara efter någon som gillar mig och om jag skickar videos till dom på mig så skriver dom snälla saker. Jag vet bara inte vem jag ska få bekräftelsen av eftersom alla kallar mig tråkig.”

”Jag behöver ha någon som tycker om mig, i det här fallet snuskgubbar och jag bryr mig inte hur många gånger dem gör saker med min kropp för jag behöver bara höra från någon att jag är värd något.”

Barn berättar för Bris om att medvetet ta risken att skicka bilder eller visa sig för kända eller okända personer på nätet, för att de behöver och vill ha den bekräftelsen det ger. De berättar att det ofta känns bra i stunden, men att de mår dåligt efteråt eller när det går för långt. Att det blir en sorts beroende att lätt kunna gå ut på nätet och direkt få kontakt med någon som säger att barnet är fin eller uppmuntrar barnet på andra sätt. Flera berättar att det är det enda stället de får bekräftelse och känner sig uppskattade på. Det kan slå över snabbt och gå från något som barnet upplevde var en relation i samförstånd till att bli en hotfull situation. Det är inte ovanligt att barn själva beskriver det som ett självskadebeteende som påverkar den psykiska hälsan negativt.

När förövaren är barnets partner

När barn berättar för Bris om sexuella övergrepp av en partner eller före detta partner rör majoriteten av kontakterna tjejer och förövaren är nästan uteslutande killar, över eller under 18 år. Förövare som är tjejer förekommer men även då är tjejer vanligast bland offren.

Barn berättar till exempel om hur den som de

Skam kan vara ett hinder att berätta om övergreppen.

är ihop med tar på dem på sätt som känns dåligt, pinsamt och obehagligt. En del av barnen berättar att de också utsätts för andra former av våld i sina parrelationer och berättar om partners som är kontrollerande och betar sig illa mot dem på flera sätt, som är manipulativa och hotfulla. De berättar om partners som tjatrar, lurar eller med våld tvingar sig till sex eller bilder på barnets avklädda kropp.

Många berättar att de gör saker mot sin vilja för att slippa känna dåligt samvete då partnern annars blir sårad, som att skicka nakenbilder som ”tröst”. Många berättar att de blivit utsatta för ryktesspridning om de inte gått sin partner till mötes och att förövaren gör sig själv till ”offer” och sprider rykten som gör att barnet får stämpel som ”hora” och ”lögnare”.

”Jag tror att jag kanske blev våldtagen, men jag vet inte säkert. Jag tror inte heller han menade det så egentligen, jag tror inte han visste hur fel det han gjorde faktiskt var.”

Samtalen om övergrepp av en partner eller jämnårig är ofta komplexa berättelser där identitetsutveckling, relationer, längtan efter tillhörighet och rädsla för utanförskap blandas med känslor som kärlek och lust, vilja och behov av att få utforska den egna sexualiteten. Starka känslor och stora frågor blandas i barns samtal till Bris. Många beskriver en osäkerhet kring var gränsen går för vad som förväntas av dem i en parrelation, vad de måste ställa upp på och när och hur de kan neka. Barn hör av sig efter övergrepp och uttrycker ett självförakt och en besvikelse på partnern. Många känner också förvirring och osäkerhet kring både känslor och sin egen roll och skuld till övergreppet: Vad var det egentligen som hände? Vad gjorde jag? Vad gjorde hen? Vad känner jag? Vad borde jag känna? Vad ska jag göra? Det är frågor

”Jag har under hela min barndom känt mig väldigt osäker på mig själv, och jag känner att han utnyttjade det.”

”Senare när vi gjorde slut så hotade han med att lägga upp bilderna (man kan inte se mitt ansikte) vilket skrämde mig väldigt mycket och jag kände mig smutsig och värdelös.”

⁴³ Svedin, C.G, Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

som barnet har svårt att prata med någon annan om, känslan av skam och funderingar kring egen skuld blir hinder för att berätta.

En del barn avstår från att berätta för att de inte vill hänga ut eller riskera att skada sin partner, eller av rädsla för att händelsen ska vändas mot dem själva. Barn som har berättat har ofta gjort det för en jämnårig. Ibland har denna kunnat vara ett stöd för barnet, andra gånger har det barnet berättat i förtroende ändå spridits med påföljden att barnet kan ha drabbats av partners hämnd och ryktesspridning.

””Efter ett tag, när han inte lyssnade på mina nej och de signaler som min kropp gav var det som att jag slutade försöka få honom att sluta, jag gav upp. Jag minns känslan av att jag bara låg där, jag slutade tänka och jag slutade röra mig. Det var som att jag tappade kontakten med min kropp och jag kunde inte tänka, jag var fast, medan han fortsatte ha sex med mig. Hur kunde han inte märka att jag bara låg där? Gjorde han det med avsikt? Efteråt frågade han mig 'du kände dig väl inte våldtagen va? För det var verkligen inte så det var.'”

En speciell omständighet när förövaren är barnets partner kan också vara barnets känslor kring hur den personen alls kunde göra så mot en – hur någon som kanske sa sig älska en och som barnet själv älskade sedan kunde begå övergrepp. Barn kan beskriva hur motsägelsefulla känslor i relation till den som utsatt hen: besvikelse, avsky och sorg och samtidigt attraktion, kärlek och hopp om att det inte kommer att hända igen. Det gör det svårt för barnet att veta hur hen ska agera nu, göra slut eller stanna kvar?

Det är också vanligt att barn med tidigare erfarenhet av sexuella övergrepp från en partner kontaktar Bris när barnet är i en ny relation, men funderar mycket på hur hen ska våga lita på en ny partner och att klara av att ha en sexuell relation. En del barn har inte berättat för någon alls om det tidigare övergreppet och känner därför ambivalens inför att prata om det med den nya partnern.

HUR PÅVERKAS BARN AV ATT UTSÄTTAS FÖR SEXUELLA ÖVERGREPP?

””Jag fick ångest och dåligt samvete jag visste inte vad jag skulle göra, jag vet det jag gjorde var fel. Jag har tappat aptiten jag äter knappt är bara i mitt rum nästan hela tiden. Vågar inte berätta det här eftersom någon kanske kommer bli arg. Jag behöver verkligen hjälp, det här har gått för långt.”

När barn berättar för Bris om sexuella övergrepp berättar de ibland också om psykisk ohälsa, om självskadebeteende och självmordsförsök. Många berättar om ätstörningar, ibland beskrivet som ett desperat försök att ha kontroll över något när de inte kan hantera sin utsatthet i relation till den eller dem som gör hen illa. De berättar om psykosomatiska besvär som magkatarr, svårt att sova och mardrömmar. De beskriver att de dricker eller

”Jag känner helt ärligt att jag inte vill leva och jag vill inte berätta för mamma vad jag har gjort för jag skäms. Men jag vill inte att spridningen ska fortsätta. Vad ska jag göra.”

”Jag mår skit, snälla hjälp mig.”

”Jag vill dö nu.”

tar droger för att döva påfrestande känslor och tankar. Barn berättar att de utvecklat riskbeteenden, som att ha sex med okända eller kända de inte har känslor. Många är även offer för våld i olika former av andra förövare och på andra arenor. När övergreppen är en av flera former av våld som barnet utsätts för är kopplingen till psykisk ohälsa extra tydlig.

Forskning visar ett tydligt samband mellan våldsutsatthet och psykisk ohälsa. Barn som varit utsatta för sexuella övergrepp uppvisade sämre hälsa jämfört med andra, med fler symtom på ångest, depression, ilska, posttraumatisk stress, dissociation och sexuella bekymmer. De hade även mer av kritiska symtom som självskadebeteende eller tankar om att ta sitt liv. De hade större problem att reglera sina känslor och mindre av stödjande strukturer som kan innebära motståndskraft mot psykosocial ohälsa vid traumatiska händelser. De visade en stor tendens att känna skam och skuld, känslor vilka kan påverka benägenheten att berätta om sina erfarenheter.⁴⁴

Om förövaren är en förälder blir det tydligt i samtalen till Bris, oavsett vilken eller vilka former av våld som barnet berättar om, att det är särskilt svårt för barnet att förstå. Barn berättar om föräldrar som utsätter dem för övergrepp men som i övrigt är snälla och omtänksamma. För barnet blir föräldrarnas övergrepp obegripliga och omsorgen och kärleken som föräldern visar den övriga tiden gör barnet förvirrat. Barn som kontaktar Bris ställer frågor om detta som föräldern gör är normalt och tillåtet och många säger att de verkligen älskar sin förälder men vill slippa bli utsatta för övergreppen. Komplexiteten, de dubbla känslorna, den beroendeställning som barnet befinner sig i, i relation till sin förövare, gör det svårt för barn att förstå och kunna signalera och be någon utanför familjen om hjälp.

Barn som utsätts för sexuella övergrepp av en partner eller tidigare partner berättar också för Bris om osäkerhet, låg självkänsla och svårigheter att sätta gränser kring, stå upp för, sig själva och sina egna känslor och behov. Barn uttrycker även oro för att inte kunna få uppleva en sund och bra relation längre fram i livet.

””Jag vill må bättre men det känns inte som att det kommer hända och vågar inte berätta om detta för någon då jag skäms och det är överväldigande för folk och de skulle berätta för mina föräldrar. då skulle jag må ännu sämre för där är det kaos.”

Barn som tvingats till nakenbilder eller frivilligt delat bilder som nu sprids, eller hotas att spridas av partner, berättar för Bris att de känner som sig smutsiga, värdelösa och rädda. Barn som skickat bilder till en okänd förövare berättar att de skäms och är livrädda för att den som utsätter dem ska göra något ännu värre. De berättar om konsekvenser som att ha tappat aptiten, inte klara av skolan, att de isolerar sig och inte vill leva. ♦

⁴⁴ Svedin, C.G, Landberg, Å., Jonsson, L., 2021.

VÅLD OCH OTRYGGHET I SAMHÄLLET

Utanför hemmet är skolan den vanligaste platsen där barn utsätts för våld, en del utsätts också på offentlig plats. Hur vuxenvärlden beskriver våld i samhället påverkar också barns trygghet. Och för vissa barn är våldsamma och kriminella miljöer en del av vardagen.

De allra flesta barn i Sverige känner sig trygga när de rör sig i samhället, på offentliga platser och i skolan. Samtidigt utsätts barn varje dag för våld, övergrepp och kränkningar på andra arenor än i hemmet, där skolan är den överlägset vanligaste arenan. För de flesta barn är risken att utsättas för våld på offentlig plats inte så hög, medan en del barn lever sina vardagsliv i en miljö där det förekommer våld på gatan. Både den fysiska miljön och de socioekonomiska förutsättningarna som präglar uppväxtmiljön påverkar barns förutsättningar att vara trygga och säkra från våld. Vissa barn kommer i högre utsträckning än andra att exponeras för miljöer som är destruktiva och våldsamma under uppväxten.

Att känna sig otrygg i samhället eller att utsättas för våld eller hot om våld i offentliga miljöer är inte specifika kategorier i Bris dokumentationssystem när barn kontaktar Bris, och det går därför inte att fastställa om samtal om detta ökat eller inte de senaste åren. Bris generella erfarenhet är att när vuxna i samhället är oroliga påverkar det barn. Det behöver inte vara sakfrågan i sig som väcker oro utan också vuxnas agerande eller brist på agerande. Individuella faktorer hos barn styr hur pass oroligt barnet blir och vilka konsekvenser oron får för barnets mående och livssituation. Barn som lever i utsatthet har oftare än andra barn problem med psykisk ohälsa, som ångest, och är rimligtvis extra lättpåverkade av faktorer som kan oroa, som exempelvis hot om våld i området eller omvärlden.

KÄNNER SIG BARN TRYGGA I SAMHÄLLET?

Undersökningar visar att de allra flesta barn i Sverige känner sig trygga utanför hemmet. En undersökning från SCB visar på att 98–99 procent av barnen som deltog känner sig mycket eller ganska trygga under dagen i klassrummet, på rasterna, på väg till och från skolan och där de bor. På kvällen anger en något lägre andel, 91 procent att de känner sig mycket eller ganska trygga.⁴⁵

I samtalen till Bris märks att barn reagerar på händelser i samhället och nyhetsrapportering. Exempelvis berättar barn om oro för att bli utsatt för överfallsvåldtäkt eller annat överfallsvåld. Andra exempel är rädsla för att andra barn eller unga vuxna som barnet vet har utsatt någon annan för våld ska göra samma sak mot en själv – antingen oprovocerat eller utifrån en konflikt. Barn som har tidigare erfarenhet av våldsutsatthet beskriver oftare än andra barn att de är oroliga för att utsättas för överfallsvåld.

Bris har inte någon kännedom om var i landet som barn bor när de kontaktar stödlinjen. Det händer dock att barn själva benämner sitt bostadsområde som stökigt, att det händer mycket där eller att det "inte är de bästa som bor här". Barn kan reflektera över såväl risken att något ska hända som ens egna framtidsutsikter kopplat till var en bor. I andra samtal beskriver barn snarare att andra, ofta föräldrar, har tankar om

Foto: Mathews Frede / Unsplash

tryggheten i området och att det kan påverka om barnet får vara ute på kvällar, åka kollektivtrafik och liknande.

”Jag var med om en grej för flera år sen och jag vågar fortfarande inte gå ut. Jag blev misshandlad av några som är yngre än mig. Det tog seriöst 4 dagar tills jag kunde gå normalt igen och jag vill absolut inte att det här ska hända igen. Nu går jag aldrig ut utan mamma, pappa eller kompisar för att jag är så rädd.”

VAR I SAMHÄLLET UTSÄTTS BARN FÖR VÅLD?

I Brottsförebyggande rådets återkommande undersökning bland barn i årskurs 9 uppger nästan hälften av barnen som deltog 2019, 47,5 procent, att de har utsatts för misshandel, hot, rån, sexualbrott eller stöldbrott under de senaste 12 månaderna. Nästan 20 procent av barnen som deltog hade

⁴⁵ Statistiska centralbyrån, 2021.

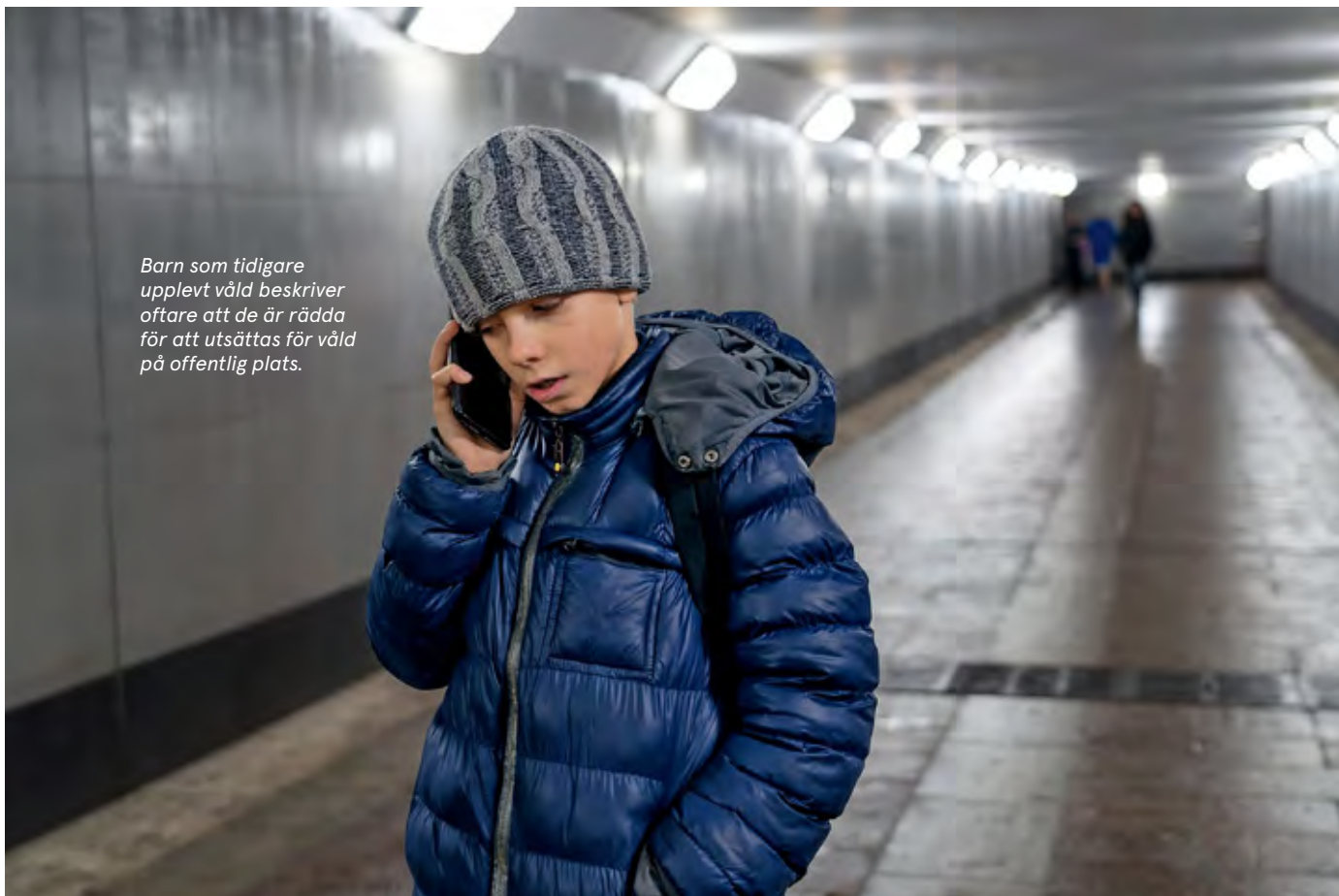

Foto: Shutterstock

Barn som tidigare upplevt våld beskriver oftare att de är rädda för att utsättas för våld på offentlig plats.

utsatts för någon form av misshandel under perioden. Både för de som utsatts för lindrig och för grov misshandel var skolan den vanligaste platsen.

Av de som utsatts för lindrig misshandel utsattes 58,5 procent på skolgården eller i skolan. 6,4 procent utsattes i kollektivtrafiken och 16,4 procent på annan plats utanför hemmet. Av de som utsatts för grov misshandel var det 49 procent som utsatts i skolmiljön, 10,4 procent i kollektivtrafiken och 32,6 procent på annan plats utanför hemmet.⁴⁶

Brå-undersökningen visar att det finns skillnader i utsatthet för brott i olika grupper, där unga med svaga ekonomiska resurser är utsatta i högre utsträckning jämfört med andra. Det finns även tydliga skillnader mellan vilka brott killar respektive tjejer utsätts för. Undersökningarna riktar sig dock inte till yngre barn under års-kurs nio.

Antalet anmälda rån mot personer under 18 år har ökat över tid i Sverige. 2019 anmäldes 2 489 rån mot personer under 19 år, vilket är mer än en fördubbling jämfört med 2015. De som misstänks är i huvudsak 15–20 år. Den självrapporterade utsattheten för rån bland ungdomar har däremot legat stabil. Antalet anmälda rån

har minskat under 2020, troligtvis som en följd av pandemin.⁴⁷ Allvarliga våldsbrott som leder till sjukhusvård bland barn 0–19 år har minskat över tid under 2000-talet.⁴⁸

VÅLD I SKOLAN

Den vanligaste arenan utanför hemmet där barn utsätts för våld, övergrepp och kränkningar är i skolan, där barn tillbringar stora delar av sin vardag. Fysiskt och psykiskt våld mellan barn i skolmiljö kan ibland beskrivas som mobbning, och kan också utgöra exempelvis trakasserier eller kränkande behandling som är straffbart enligt lag. I studien Skolbarns hälsovanor, där frågan om mobbning ställs, ökade andelen 15-åringar som angav att de blivit mobbade i skolan minst två gånger i månaden mellan mätperioderna 2013/14 och 2018/19. I den senaste mätningen uppgav cirka 7 procent av 15-åringarna att de återkommande var utsatta för mobbning i skolan.⁴⁹

Samtal till Bris från barn om våld i skolan inkluderar såväl fysiskt som psykiskt våld, kränkningar, sexuella övergrepp och trakasserier eller att någon stjälar ens saker. Det kan handla om allt från enstaka

”Jag känner mig väldigt otrygg. Vart jag än är och går, känns det som att jag kommer bli skadad. Jag får en ångslan så fort det blir ett bråk som uppstår och jag bara fryser. Jag kan inte ens försvara mig själv.”

⁴⁶ Brottsförebyggande rådet, 2019.

⁴⁷ Brottsförebyggande rådet, 2021.

⁴⁸ Socialstyrelsens Statistikdatabas.

⁴⁹ Folkhälsomyndigheten, 2019.

händelser till återkommande och systematiska övergrepp. I samtal till Bris är våldsutövaren i skolan oftast ett annat barn, eller en ung vuxen på gymnasiet. Det kan vara en annan elev på skolan eller någon som tillfälligt vistats där.

För Bris beskriver barn allt ifrån utfrysning, verbala hån och kränkningar, trakasserier till fysiskt våld och hot om våld. För vissa har utsattheten pågått under många år. Det kan finnas en osäkerhet hos barn kring om det de har blivit utsatta för verkligen räknas som våld. De funderar på var gränsen går, på skillnaden mellan bråk och mobbning eller på skillnaden mellan att "bara" vara ensam och utan vänner, och att vara mobbad.

Gemensamt för de barn som kontaktar Bris om våld i skolan är att de inte fått tillräckligt stöd av vuxna i sin närhet. De beskriver att vuxna inte förmår stoppa återkommande våld och kränkningar. Barn berättar bland annat om att ha blivit lovad skydd, som till exempel att den som utsatt barnet för våld inte kommer kunna komma tillbaka till skolan under åtminstone en period, men att det aldrig blev så. I samtal med barn som är utsatta för upprepade kränkningar och våld beskriver många att de till slut ger upp och slutar berätta för vuxna i skolan då känslan är att det ändå inte gör någon skillnad eller verkar spela någon roll för vuxna, eller går att göra något åt.

””Jag har jag blivit grovt mobbad. Jag har både blivit dödshotad och misshandlad. Senast jag blev misshandlad var för nån månad sen och några veckor senare bestämde jag mig för att ta livet av mig för jag mårde så dåligt. Jag har tänkt mycket på det nu dom senaste åren men aldrig vågat, den gången jag bestämde mig ångrade jag mig av nån anledning och nu har jag inte varit i skolan på några veckor plus att jag begränsar mig från att vara ute vissa tider då jag är rädd för att nåt ska hända...”

””Jag orkar inte med skolan. Killar och tjejer i min klass är elaka, och mobbar och knuffar mig för dom tror jag är konstig, och när jag är ensam så tänker dom att jag inte har något skydd. Min lärare har pratat med dom kanske 1 eller 2 gånger men det har inte blivit bättre, dom är fortfarande jätteelaka.”

””Asså det pågår så mycket bråk i skolan. Jag börjar så himla rädd. En av mina kompisar är osams med några andra tjejer och ibland tvingar hon in mig i bråket. Om jag inte gör som hon säger blir hon arg och slår, drar mig i håret och svär åt mig.”

VÅLD PÅ OFFENTLIGA PLATSER

Det förekommer samtal till Bris från barn som berättar om våldsamma, otrygga eller kriminella sammanhang som barnet är direkt eller indirekt inblandad i. I dessa samtal berörs våld i samhället från flera olika perspektiv: att själv begå brott, att ingå i gängkriminalitet, att vara brottsoffer, att vara anhörig eller partner eller oro för att ens

”Jag har ångest och jag får det mest i skolan där en i min klass brukar mobba mig. Han brukar slå mig och säger till mig att döda mig själv. Han håller på så både i skolan och efter skolan.”

”I min förra skola blev jag mobbad. Personer kallade mig fet, konstig, ful och det fanns en tid där jag faktiskt försökte döda mig själv. Tills jag bytte skola och fick några vänner.”

droganvändning ska leda till att man börjar sälja och sen blir en del av en organiserad kriminalitet. Angränsande teman är att bo i områden där barnet vet att kriminalitet är utbredd, att sälja sex eller utföra tjänster i utbyte mot droger och på så sätt röra sig i utkanten av kriminella kretsar. Andra samtal kommer från barn som berättar om våld och relaterar det till att de är eller riskerar att bli omhändertagna enligt LVU (Lagen om vård av unga) eller dömda till slutet ungdomsvård. Vissa barn befinner sig i samhällets vård på HVB-hem (Hem för vård eller boende) eller ett statligt SIS-boende. Samtalen kommer från både barn som identifierar sig som kille och tjej.

Barn som kontaktar Bris och söker stöd utifrån att själva ha blivit utsatta för våld på offentlig plats berättar om att det är andra unga, unga vuxna eller gäng som har utsatt dem. Det kan vara att ha blivit misshandlad, hotad, rånad och utsatt för utpressning. Det förekommer också samtal från barn som bevittnat våld och skottlossningar. Det är vanligt att barn som söker stöd hos Bris efter att ha upplevt våld på offentlig plats, antingen mot dem själva eller som vittne, känner en stark tvekan inför att polisanmäla brottet. Barn uppger olika anledningar till det, men bland dem som nämns är uttalade hot kring vad som händer om barnet skulle anmäla, att man blivit bestulen på id-handlingar och därför är rädd att den som tagit dem skulle söka upp en om man anmälde. Det kan också handla om att barnet vet att den som utsatt en för brott är under 15 år och tänker att inget ändå kommer hända eftersom förövaren inte är straffmyndig. Det allra vanligaste skälet till att inte vilja anmäla är oron för att utsättas för ytterligare våld. I samtal från barn som brottsoffer beskrivs också hur rädslan påverkar en i vardagen, som att inte våga gå ut ensam och att bära på en konstant rädsla.

””I fredags skulle jag gå hem mötte jag på en man som tog tag i mig och försökte rycka bort mig flera gånger tills slut kom jag loss o sprang hem. Jag bor ju i samma område som den som gjorde det så jag kommer liksom inte våga gå ut mer för jag är så rädd att det ska hända igen.”

BARN SOM SJÄLVA BEGÅR BROTT

Riskfaktorer för att utveckla ett kriminellt beteende är på flera sätt lika riskfaktorerna för att utsättas för våld: dålig familjeekonomi, att bo med en ensamstående förälder, ha föräldrar i konflikt och att ha egna erfarenheter av våldsutövning. I en studie vid Örebro universitet följdes samtliga 10-åringar i kommunen från 1965 och under uppväxten fram till 43-48-års ålder.⁵⁰ De uppgifter som

⁵⁰ Bergman, L.R. & Andershed, A-K., 2009.

kommer fram i denna undersökning stämmer väl med jämförbara studier internationellt.⁵¹ Studierna visar att en framträdande riskfaktor för de unga som begår brott är svårigheter i skolan med låga betyg i svenska och matematik. Barnen har ofta svårt att uttrycka sig språkligt. De kommer oftare från familjer med låg utbildning och låga inkomster. Det är vanligare att barnen vuxit upp med en ensamstående förälder, att det förekommit konflikter i familjen och att barnen varit utsatta för uppföstran som varit auktoritär och där föräldrarna inte varit lyhörda för barnets signaler. Detta sammantaget ger konsekvenser på lång sikt för de här barnens livsförutsättningar.

I Brottsförebyggande rådets undersökning bland niondeklassare ställs också frågan om delaktighet i brott. Den senaste kartläggningen visar att de vanligaste brotten som barn varit delaktiga i de senaste 12 månaderna var stöld (41 procent), våldsbrott (24 procent), skadegörelse (18 procent) och narkotikabrott (8 procent). Något fler killar (54 procent) än tjejer (49 procent) anger att de varit delaktiga i någon av dessa former av brott.⁵² Det är dock långt ifrån alla brott som leder till lagföring. Det beror bland annat på att alla brott inte klaras upp samt att de brott som begås av ett barn under 15 år, som inte är straffmyndig, inte lagförs. Att utredas för brott som leder till lagföring är vanligast vid cirka 19 års ålder, för att därefter avta.⁵³ Gruppen män och kvinnor som fortsätter begå brott i vuxen ålder är avgränsad. Samtidigt visar studier att en tidig brottsdebut ökar risken för fortsatt kriminalitet och att tidig lagföring för brott är den starkaste indikationen för fortsatt brottslighet.⁵⁴

”Hur ska jag få stopp på det här?”

Den främsta anledningen att barnet vänder sig till Bris utifrån en egen kriminalitet är för att få stopp på en situation de uppfattar har eller kommer urarta. Barn som är utsatta för brott av personer som beskrivs tillhöra gäng vill ha hjälp att komma undan hot, våld eller utpressning. Gemensamt för både barn som är utsatta för brott och barn som vill bryta sin inblandning i kriminella kretsar är känslan av att det enda alternativ de har är att lösa situationen på egen hand, att det inte finns någon vuxen som kan bidra med något som faktiskt gör skillnad. Barn som vill bryta sin egen inblandning är många gånger också offer för brott då de har utsatts för hot eller våld av egna eller andra gäng och därför är övertygad om att det kommer få allvarliga konsekvenser att bryta.

Det händer att barn som själva begått brott reflekterar och delar med sig till Bris av sina egna tankar kring bakgrunden till att de kommit att medverka i kriminella handlingar, men de flesta fokuserar på här och nu. Bakgrundsfaktorer som lyfts är att man själv använt droger och sen fått

”Det hände en allvarlig grej på tågstationen. Två killar tog min dricka och hällde den över mig och puttade ner mig på marken. Jag är rädd att se dom igen och vågar inte åka tåg längre.”

erbjudande att sälja, att man gör det tillsammans, med kompisar som man alltid haft eller att man har äldre syskon eller föräldrar som ”håller på” så att man alltid har vetat att det skulle bli så. Om inte droger är med i bilden så kan det handla om stöld, rån eller ett erbjudande om att få hjälp att lösa en situation mot att man gör en gentjänst. Några berättar om utsatthet i hemmet med våld, framför allt omsorgsbrist. En del har kontakt med socialtjänsten, är i heldygnsvård eller vet att ett LVU är nära. Det finns beskrivningar av att vara oönskad eller förskjutet från sitt hem, att ens föräldrar aldrig vill se en igen när det framkommit vad man varit inblandad i. I andra samtal beskrivs tvärtom att man skulle bli förskjutet från sin familj om man var den som bröt med den kriminella miljön då alla andra är inblandade.

”Det är så här att jag har kommit in i ett gäng som jag är en slav till dom. Om man inte gör som dom säger så bli man huggen. Dom utpressas. Dom hotar. Jag har blivit knivhuggen för att jag inte ville göra det dom sa åt mig men att säga emot gör att det blir konsekvenser och så blev det för mig. Jag vill att dom ska låta mig vara. Inte hota, utpressa eller skada mig fast jag slutar göra saker. Men jag vet att jag inte kan göra något åt det. Jag kan inte få hjälp av en vuxen för gängets regler är att man inte får berätta för någon.”

”Min kille har skaffat en pistol som han har med sig varje gång han går ut eftersom folk är ute efter honom.”

HUR PÅVERKAS BARN AV ORO FÖR ELLER UTSATTHET FÖR VÅLD I SAMHÄLLET?

Att oro för att utsättas för rån och våldsbrott får konsekvenser i barnets liv framkommer tydligt i Brottsförebyggande rådets undersökning bland niondeklassare.⁵⁵

Kartläggningar visar att stöld är det vanligaste när barn är delaktiga i brott.

⁵¹ Jolliffe et al., 2017.

⁵² Brottsförebyggande rådet, 2019.

⁵³ Sivertsson, F., 2018.

⁵⁴ Ståhlberg, O. et al., 2017.

⁵⁵ Brottsförebyggande rådet, 2019.

Foto: iStock photo

Trygghet i skolan är en förutsättning för att utvecklas och må bra.

De flesta samtal till Bris om våld handlar om utsatthet för våldsbrott i den egna familjen, skolan eller vänskapskretsen, och gemensamt i de samtalen är att barn ofta drar sig för att polisanmäla eftersom det handlar om människor som står en nära. Bland de barn som berättar om utsatthet för våld och rån i andra miljöer uttrycks ibland också en tvekan kring att berätta detta för någon vuxen och polisanmäla brotten, och då särskilt om gärningsmannen är en person som barnet känner till. Skälet kan vara att de blivit hotade eller är rädda för repressalier. Den rädslan påverkar barnets vardag på olika sätt, oron finns hela tiden och en konsekvens kan bli att barnet inte vågar gå ut själv. Är gärningsmannen en för barnet helt främmande person är tvekan ofta mindre. Barn som har erfarenhet av våldsutsatthet hemma uttrycker oftare än andra en oro för att utsättas för våld utanför hemmet, även om detta inte hänt. Barn, framför allt tjejer, berättar ibland att de är rädda att bli utsatta för sexuella övergrepp, som överfallsvåldtäkter, då de hört att det ofta händer. Det blir tydligt att rapporteringar om våld påverkar barns förväntningar och känsla av (o)trygghet.

Det händer även att Bris får samtal från barn som berättar om våld och kriminalitet där de själva är gärningsperson. Barn som befinner sig i kriminella sammanhang kan berätta att de känner oro för sitt eget eller för en närståendes liv. De är rädda att utsättas för våld (ofta ytterligare våld då många redan har erfarenheter av att ha blivit utsatt för våld), känner hopplöshet kring sin situation och ånger över att göra andra illa. Gemensamt för barn som berättar för Bris att de befinner sig i ett kriminellt sammanhang är en önskan att hitta sätt att förändra sitt liv. Ett sätt att bryta egen kriminalitet som barn ibland nämner är att se till att man åker fast. Det medför dock en risk för att någon annan också åker dit eller att barnet blir bestraffat av de andra. Får barnet ett straff så innebär det inte alltid att barnet kommer ifrån sitt sammanhang, bara att barnet är borta ett kort tag.

”Jag vill inte göra någon illa. Jag vill inte vara en del av gänget men jag kommer att döda mig om jag ens tänker på detta.”

”Att blanda in polisen är ett självmordsförsök, speciellt i det här sammanhanget.”

”Saken är den att det är så det ser ut för ungdomar i samhället just nu. Inte bara i kriminella världen utan allmänt världen som ungdom - sen nu råkar de ju även vara så att det är kriminella människor involverade. Blandar man in polisen på nåt sätt så är man död – grovt misshandlad eller din familj. Ingen är säker så är det. Det var en tjej som blanda in polisen och hon blev stampad på och lämnad för att dö så det är inte ens en tanke för mig.”

Våld i skolan ger långtgående konsekvenser

Att vara trygg i sin skolmiljö är en förutsättning för att barn överhuvudtaget ska kunna tillgodogöra sig sina andra mänskliga rättigheter såsom rätten till bästa uppnåeliga hälsa och rätten till utveckling. Att utsättas för våld och upprepade kränkningar i skolan påverkar barn. I barns samtal till Bris om våld i skolan återfinns allt från självmordstankar och självdestruktivitet till nedstämdhet. I många av barnens beskrivningar återfinns också en påverkan på framtidstron och förmågan att känna hopp om förändring. Många har svårt att tro på att det kan bli bättre. Det har därför en inverkan på i vilken utsträckning barnet vågar utveckla relationer med andra jämnåriga. Många gånger har barn med sig en oro långt efter att mobbningen har upphört.

En systematisk översikt som bygger på 165 undersökningar visar att barn som har utsatts för mobbning löper ökad risk för ett flertal former av psykiska problem, exempelvis ångestsyndrom, depression och självmordsförsök.⁵⁶ Särskilt påtaglig är risken för PTSD med sex gånger ökad risk. En konsekvens som oroar barn själva är att våldsutsattheten påverkar ens chanser att prestera i skolan, antingen för att barnet är oroligt, stressad eller inte mår bra i skolmiljön men också för att man inte alls vågar gå dit längre. Barn är i hög grad medvetna om vikten av att prestera i skolan och därför uttrycker många att våldet påverkar ens framtidsutsikter. ♦

⁵⁶ Moore S.E. et al., 2017.

Hur kan samhället säkra varje barns rätt till trygghet?

Sedan Sverige förbjöd barnaga 1979 har landet haft en ledande roll kring dessa frågor i det nationella samfundet. Mycket positivt har hänt sedan dess, men våld mot barn är fortfarande utbredd. Det är tydligt i barns samtal till Bris, forskning och andra rapporter.

Under de senaste åren har det skett ett antal samhällshändelser och förändringar, som påverkar barns livssituation kopplat till våld. Några exempel är pandemin som nu pågått i 2 år, den eskalerande debatten om och förekomsten av gängvåld och skjutningar och det faktum att både barn och vuxna i allt större utsträckning har tillbringat stora delar av sin vardag online på olika digitala plattformar. Andra exempel är #metoo-rörelsen som startade 2017, samtyckeslagstiftningen som trädde i kraft, och att barnkonventionen blev lag år 2020. Under de senaste åren har också samtalen till Bris fortsatt att öka. De största samtalsökningarna syns i allvarliga ämnen såsom självmord, självdestruktivitet, åtstörningar, fysiskt och psykiskt våld och sexuella övergrepp. Det framkommer också en tydlig koppling, vid analys av samtalen, mellan utsatthet för våld och förekomst av allvarlig psykisk ohälsa.

FÖRANKRA KUNSKAPEN I HELA SAMHÄLLET

Att våld mot barn fortfarande är så utbredd, och att barn utsätts för våld på så många arenor, som framgår i samtalen till Bris och i forskning och kartläggningar, är ett samhällsmisslyckande. För alldeles för många barn är hela uppväxten fylld av våld, och att samhället inte lyckas värna barns trygghet leder till att många lever med livslånga konsekvenser av att ha upplevt våld i barndomen.

Det är tydligt i barns samtal till Bris att samhället allt för ofta misslyckas med att ingripa och skydda barn som utsätts för våld.

Under 2022 pågår arbetet med att ta fram en nationell strategi för att förebygga och stoppa våld mot barn. Bris har under många års tid efterfrågat en nationell strategi och ser att den borde ha funnits på plats för längesen, men välkomnar självklart att arbetet nu är igång. Bris ser att det är av stor vikt att strategin blir bred i sitt perspektiv och förankring, att den är folkbildande och främjande. Därtill behöver resurser tillsättas så att strategin ska få förutsättningar att tillämpas i praktiken.

ATT FÖREBYGGA VÅLD ÄR ATT FÖREBYGGA PSYKISK OHÄLSA

Barns samtal till Bris, tillsammans med andras kartläggningar och studier, visar att våld mot barn är närvarande på många olika arenor – i familjen, skolan, på fritiden, på nätet och i det offentliga rummet. Den samlade kunskapen är samstämmig. Våldet får i regel stora och i många fall långtgående konsekvenser. Barn som har utsatts för våld behöver stöd och ibland behandling för de skador våldet har orsakat och/eller skydd mot fortsatt utsatthet. Många av de barn som berättar att de utsätts för våld, i första hand av sina föräldrar och i första hand psykiskt våld, beskriver också olika former av psykisk ohälsa – som de själva kopplar till det våld de utsätts för. Barnen berättar sådant som att de länge tänkt på självmord trots att de inte vill dö, att de skär sig, eller lider av depression. De berättar att de inte kan visa hur de mår av rädsla för hur föräldrarna ska reagera, att de får försöka hantera ångest och panikattacker på egen hand.

Bris har haft kraftiga samtalsökningar om våld, övergrepp, kränkningar och självmord. Och kopplingen mellan just våld och psykisk ohälsa är tydlig i barns samtal till Bris. Även forskningen visar på ett starkt samband mellan utsatthet och självmordsförsök bland barn och unga. Enligt en nationell kartläggning hade 81 procent av de unga som försökt att ta sitt liv någon gång varit utsatta för någon form av misshandel under sin uppväxt och mer än hälften av de som misshandlats var multiutsatta. Samma mönster ses för dem som övervägt att ta sitt liv vid fem eller fler tillfällen där 82 procent utsatts för någon form av misshandel under uppväxten och där mer än hälften av de som misshandlats (55 procent) varit utsatta för minst tre former av våld.⁵⁷

Ett mer aktivt arbete för att minska våld mot barn skulle kunna leda till en minskning av de mest långtgående formerna av psykisk ohälsa. Debatten om psykisk ohälsa idag berör även andra aspekter där sambandet med våldsutsatthet skulle behöva utredas ytterligare.

⁵⁷ Jernbro, C. & Landberg, Å., 2020.

Rädsla för att avslöja hur det är hemma kan vara ett hinder för barn att berätta om utsattheten.

ATT UPPTÄCKA VÅLD – HINDER OCH MÖJLIGHETER

Många barn berättar inte för någon vuxen om sin utsatthet vilket gör att mörkertalet är stort, detta framkommer i flera studier.⁵⁸ Alltför många barn får därmed aldrig något professionellt stöd. En Kantar Sifo-undersökning på uppdrag av Bris visar att det finns en medvetenhet hos både professionella och allmänhet om att våld mot barn förekommer och är ett problem. Var tredje vuxen uppgav att de har känt oro för att ett barn far illa i sitt hem, men en majoritet av de som svarade uppgav att de var osäkra på vad de skulle göra i en sådan situation. Det är tydligt att det behövs mer kunskap hos allmänheten för att skydda barn från att fara illa.⁵⁹

Skälen till att ett barn inte berättar för en vuxen om sin situation är många, det vittnar barns samtal till Bris om. Det handlar både om faktiska risker, sådant barnet vet kommer att hända och risker som barnet själv målar upp. Barn berättar ibland att föräldrar och andra förövare har hotat dem till tystnad, men ibland har barnet gjort en egen bedömning att riskerna är stora, baserat på den ofta fragmentariska kunskapen och den egenutvecklade förståelsen för situationen som barnet har.

Även barn som utsätts för våld och övergrepp av andra förövare än föräldrar, ofta jämnåriga, partners men också kända och okända förövare på nätet eller på andra arenor upplever ofta hinder för att berätta för en vuxen. Det kan handla

NÅGRA EXEMPEL PÅ VAD BARN BERÄTTAR FÖR BRIS

- Barnet vet inte vad som räknas som våld, vad föräldrar har rätt till, vilka rättigheter barnet har och hur barnet ska agera.
- Barnet har ingen att berätta för, hen saknar en sådan relation där det skulle kunna vara möjligt.
- Barnet är rädd att inte bli trodd. Har kanske försökt tidigare och fått en dålig erfarenhet.
- Barnet känner egen skuld i eller skam över att ha blivit utsatt.
- Barn är rädda att avslöja missförhållanden i familjen. Om myndigheterna får insyn kommer de att se annat föräldrarna gör som är olagligt.
- Barnet har inte förmågan att formulera och meddela omvärlden sin utsatthet (det kan vara barn med trauman, med funktionshinder och yngre barn).
- Barnet vill inte belasta föräldrarna, har förståelse för att de har det svårt.
- Ett avslöjande kan leda till att föräldrarna och ibland ett helt kollektiv kommer att bestraffa, utsluta, skada eller till och med döda barnet.
- Barnet vill inte riskera att förlora sin förälder (eller annat som barnet tror hen riskerar, husdjur, att bo kvar i huset, kontakt med syskon). Vill bara att våldet ska ta slut.
- Det kan också vara så att barn tycker att de har berättat, de kan tycka sig veta att vuxna har förstått, undra varför vuxna inte agerar eller ens ställer frågor till barnet.

Foto: Shutterstock

⁵⁸ Socialstyrelsen 2015, Stiftelsen Allmänna Barnhuset 2017 & Barnafriid 2017.

⁵⁹ Bris pressmeddelande, *En av tre vuxna har känt oro för att ett barn i deras närhet far illa*, 2021.

om att barnet själv känner osäkerhet kring var gränsen går, särskilt vid sexuella övergrepp. Om det är en vuxen okänd förövare kan barnet ofta känna en stor rädsla för att inte bli trodd utan tydliga bevis. Vid övergrepp på nätet tar barn ofta på sig mycket av skulden själva för att de har försatt sig i en riskfylld situation genom att exempelvis svara på en kontaktförfrågan. Stora delar av sina liv lever barn utan vuxnas närvaro, och så ska det vara. Barn har rätt till integritet och måste få utforska världen, relationer till andra och sin egen identitet på egen hand. Men vuxna behöver vara närvarande på lagom avstånd, tillgängliga att vända sig till när situationen kräver det. Det handlar om att bygga en tillitsfull och respektfull relation till barnet och att aldrig någonsin lägga skuld och skam på barnet om hen utsätts för våld och övergrepp.

Samtalen till Bris ger en inblick i barns livssituation som de inte ska behöva hantera själva, men som alltför många barn upplever att de inte har någon att prata med om. Bara det faktum att barn berättar för Bris för första gången, och många uppger att de inte skulle ha berättat för någon annan om inte Bris fanns, visar tydligt att vuxenvärlden ofta misslyckas med att samtala om svåra saker och vara tillgängliga för barn som behöver söka stöd. Sammantaget: hindren är många, och kompetens och kunskap saknas bland många vuxna vars ansvar är att skydda barn från våld. Samtidigt finns generell kunskap, och kunskap om riskfaktorer som går att identifiera hos barnet, hos föräldrar eller i barnets miljö. Trots det agerar alldeles för få vuxna, såväl professionella som vuxna i vardagen.

”Jag känner bara att just nu så är jag rädd för vad jag ska göra mot mig själv.”

HUR ÅSTADKOMMA FÖRÄNDRING?

Att skydda barn från våld är inte en enskild fråga, ansvaret måste och ska delas av många. Därför krävs åtgärder och förändring på flera plan för att på riktigt åstadkomma en rörelse i samhället för att förhindra barns utsatthet för våld.

Närvarande vuxna som lyssnar, ser och agerar, är den starkaste skyddsfaktorn för barn som upplever våld. Det behövs mer kunskap generellt bland vuxna om vad våld mot barn är, var det förekommer, vilka uttryck det tar sig, och om våldets konsekvenser. Men framför allt behövs ett ökat civilkurage och en ökad närvaro av vuxna, så att fler faktiskt finns tillgängliga för barn och agerar vid oro för att ett barn far illa.

Att få fler vuxna att se och agera mot våld mot barn är också i sig en fråga om barnsyn och barns ställning i samhället. Alltför många tenderar fortfarande att se barns utsatthet som en familjeangelägenhet och inte en del av ett samhällsproblem. Samhället behöver gemensamt arbeta för att barn ska tas på allvar i alla led – alltifrån att de ska ges möjlighet att få stöd när de själva upplever att de behöver det, att de ska tas på allvar när de söker hjälp, till att de ska få hjälp och skydd utifrån sin egen utsatthet och få skydd i egenskap av egen person med egna rättigheter, oaktat resten av familjens vilja eller historik.

Förutom att vuxna behöver se och agera så behöver barn även få förutsättningar att kunna berätta och söka hjälp hos någon som kan ge dem stöd och vägledning. Många barn har de senaste åren valt att berätta för Bris, vilket i sig är något bra. Men alltför många barn kommer inte att berätta för någon och många berättar bara för

Foto: Shutterstock

Barn ska kunna söka stöd och på egen hand och tas på allvar.

Bris. Hela samhället har ett oerhört stort ansvar att fortsätta jobba med kunskap om våld och utsatthet, samt kunskap om normer, rätten till sin egen kropp och andra frågor kopplat till våld, övergrepp och kränkningar.

Flera samhällsaktörer behöver omfattas av den kommande nationella strategin för att förebygga och stoppa våld mot barn, såsom mödravårdscentralerna, tandvården och föräldraskapsutbildningarna, samt även förskola och skola. Specifika insatser krävs för föräldrar i särskilt utsatta situationer, där det är känt att flera riskfaktorer förekommer.

Det finns idag en uttalad politisk ambition att stärka skyddet mot våld mot barn. Sedan barnkonventionen blev lag för två år sedan kan vi se en rad lagstiftningsinitiativ med syfte att stärka barnrättsperspektivet och ge barn en uppväxt fri från våld. Det gäller bland annat barnfridsbrottet som infördes i juni 2021, den förändrade sexualundervisningen med förstärkt fokus på sexualitet, samtycke och relationer samt uppdraget att se över möjligheten att stärka det straffrättsliga skyddet för sexuella övergrepp mot barn, framför allt för att lagstiftningen behöver anpassas till de arenor där brott mot barn begås.

Att dessa initiativ har tagits kan ses som en effekt av barnkonventionens ställning som svensk lag. En rimlig slutsats är också att samtyckeslagstiftningen tillsammans med #metoo-rörelsen, har bidragit till att fler barn kunnat resonera kring och identifiera sexuella övergrepp än tidigare, vilket de ökade samtalen till Bris inom området är en indikation på.

Sett över de senaste två åren går det också att se ett stärkt straffrättsligt skydd mot hedersrelaterat våld och förtryck. I juli 2020 infördes bland annat en skärpt lagstiftning rörande barnnäkenskap samt en särskild straffskärpningsgrund för brott med hedersmotiv. Efter att ha utrett frågan om hedersrelaterat våld och förtryck närmare tillkännagav regeringen, i december 2021, ett förslag om att införa ett särskilt brott för hedersförtryck. Lagförslaget som av vissa benämns "Lex Fadime" innebär att det blir straffbart att begå vissa brottsliga gärningar mot en person, om var och en av gärningarna utgjort led i en upprepad kränkning av personens integritet och ett syfte med gärningarna varit att bevara eller återupprätta en persons eller familjs, släkts eller annan liknande grupps heder.⁶⁰ Lagen, som föreslås träda i kraft den 1 juli 2022, är välkommen.

Barns rättsliga skydd mot våld är starkt i Sverige och det finns numera lagstiftning som reglerar flera former av våldshandlingar mot barn, om än inte straffrättsligt. Samtidigt finns stora brister när det kommer till den praktiska tillämpningen, vilket har en koppling till resurs- och kunskapsbrist (både teoretiskt, verktyg och metoder för praktisk tillämpning), brist på samverkan samt otydliga ansvarsförhållanden. Det finns behov av att resurser prioriteras till arbetet med att stärka barns skydd mot våld, till alla verksamheter

Foto: Shutterstock

Trygghet i skolan är en skyddsfaktor.

"Min socialsekreterare är så stressad. Hon är snäll och frågar om jag trivs i jourhemmet men hon frågar aldrig hur jag mår och om jag börjar berätta så hinner hon inte lyssna."

(rättsväsende, socialtjänst, skola, med mera) och en satsning på ökad kunskap framför allt bland dem som i sitt uppdrag ska tillämpa barnets rättigheter i praktiken. Dessutom behövs breda kompetenshöjande insatser kring exempelvis definitionen av våld, vilka barn som riskerar att utsättas för våld, barns reaktioner och behov, barns ställning i brottmålsprocessen samt lagbestämmelsernas tillämpningsområde. Det är också i enlighet med ett av målen i EU:s barnrättsstrategi.

Det långsiktiga arbetet med att minska riskfaktorerna för att barn ska utsättas för våld behöver prioriteras och resurssättas mycket högre än idag. Risken att utsättas för våld i samhället är väldigt olika beroende på var ett barn bor, liksom resurserna och förutsättningarna för barn att få tillgång till sina rättigheter. Som tidigare nämnts finns flera tydliga riskfaktorer för att utsättas för eller på andra sätt uppleva våld under uppväxten, vilket även innefattar risken för att vissa barn hamnar i sammanhang där de själva utövar våld. Det handlar om socioekonomiska faktorer, om bostadsfrågor, och om ojämnt fördelad tillgång till samhällets stöd och funktioner. Segregationen innebär att vissa barn i högre utsträckning än andra kommer att exponeras för miljöer som är våldsamma och destruktiva. Samma barn kommer att ha sämre tillgång än andra till skyddande och stärkande faktorer som trygghet i skolan, utbildade pedagoger, lärare och vuxna som kan stötta barnet med studiehjälp och psykosocialt stöd. Bostadssituationen, där många familjer lever i trångboddhet i områden som enligt polisen klassas som särskilt utsatta, påverkar risken för barn att hamna i våldsamma miljöer.

Socialtjänsten behöver stärkta resurser

Socialtjänsten är det yttersta skyddet för barn i utsatta situationer. Att socialtjänsten fungerar och förmår agera kan vara livsviktigt för ett barn i en utsatt situation. Samtal till Bris från barn om brister hos socialtjänsten är vanliga och har ökat under de senaste åren. Barn berättar bland annat om brist på information och delaktighet, om svårigheter att få komma till tals och få vara med och påverka. Känslan hos många barn är att de tappar kontrollen över situationen och inte vet vad som händer och varför, att socialtjänsten antingen agerar väldigt snabbt och utan att

⁶⁰ Ett förstärkt skydd mot sexuella kränkningar, SOU 2021:43

Foto: Shutterstock

Flera samhällsaktörer behöver omfattas av den nationella strategin mot våld mot barn.

informera barnet, eller också att det blir tyst från socialtjänstens sida och barnet inte vet vad som kommer att hända.

Även i de fall där socialtjänsten aktivt går in med insatser, till exempel genom ett omhändertagande av barnet, har samhället svårt att räcka till. Forskning visar tydligt på en ogynnsam utveckling för barn som tas om hand och placeras under sin uppväxt, exempelvis när det kommer till att klara skolan. För barn som placeras på SiS-hem ser Bris att det finns många brister vad gäller bland annat våld mot barn från personal på institutionen.

Det är fastlagt att socialsekreterare inte har tillräckligt med tid för barn i sin arbetsvecka.⁶¹ Det är mot den bakgrunden bekymmersamt att förslagen till ny socialtjänstlag, som presenterades hösten 2020, inte skulle få kostna i resurser eller vara ambitionshöjande. Socialtjänsten behöver ges bättre förutsättningar i form av resurser för att kunna tillämpa barnkonventionen i praktiken samt att kunskapen höjs om vad barnets rättigheter innebär i praktiken. Socialtjänsten bör vara kunskapsbaserad, där bedömningar och insatser görs i samråd med barnet så långt det är möjligt, och baseras på senaste tillgängliga forskning och evidens. Det finns behov av ett tydligare ansvarstagande för samverkan med andra aktörer och verksamheter kring barn. Det är viktigt, inte minst i det förebyggande arbetet, men också kring barn som redan är aktuella inom socialtjänsten. Det behövs också en mycket större satsning på det förebyggande uppdraget.

För att Sverige fortsatt ska kunna stå fast vid linjen, att inget barn ska utsättas för våld, krävs ökad prioritet, kunskap, samt en mobilisering med åtgärder på flera plan. Efterföljande rekommendationer pekar ut riktningen för hur samhället ska kunna garantera varje barn en uppväxt fri från våld. ♦

Bris rekommenderar

- **Agera för varje barns rätt till en trygg uppväxt.** Varje politiskt parti bör gå till val på styrka insatser för att skydda barn från våld, nationellt, regionalt och lokalt.
- **Öka vuxnas kunskap om våld.** Att fler vuxna agerar vid misstanke om att ett barn far illa är avgörande.
- **Säkerställ en bred nationell strategi mot våld mot barn.** Under 2021–2022 pågår arbetet med att ta fram en nationell strategi mot våld mot barn. Strategin måste ha ett brett anslag som gör frågan relevant i hela samhället. Den behöver bli välförankrad, resurs-satt och implementerad i alla verksamheter som möter barn.
- **Utanförskap måste brytas för en uppväxt fri från våld.** Det är avgörande att motverka att något barn utsätts för våld eller växer upp i våldsamma miljöer. Tillsätt förebyggande insatser och verka för att fler unga känner sig delaktiga i samhället.
- **Rusta de aktörer som möter barn.** Professionella instanser som möter barn måste rustas och få bättre förutsättningar att upptäcka, agera och följa upp när barn utsätts för våld. Stöd och vård måste vara tillgängligt för barn.
- **Stärk kompetensen i rättsväsendet.** Kunskapen om våld mot barn, och om de rättsregler vi faktiskt har, måste förstärkas inom hela rättskedjan så att den straffrättsliga regleringen får genomslag i den praktiska rättstillämpningen.
- **Öka kunskapen om sambandet mellan våld och psykisk ohälsa.** Ett mer aktivt arbete för att minska våld mot barn skulle kunna bidra till en minskning av de mest långtgående formerna av psykisk ohälsa.
- **Följ upp pandemins konsekvenser.** Det behövs mer kunskap och långsiktig uppföljning av hur barn påverkas. Insatser behöver följas upp och riktas dit där behoven är stora.

En förutsättning för alla dessa rekommendationer är att göra barn delaktiga, att lyssna på hur barn beskriver sina liv och på deras förslag på åtgärder – med målet att utforma ett samhälle där varje barn garanteras tillgång till sina rättigheter.

⁶¹ Barnets och ungdomens reform – Förslag för en hållbar framtid, Slutrapport från den nationella samordnaren för den sociala barn- och ungdomsvården, 2017.

Kontaktinnehåll i barns samtal

Förändringar kontaktinnehåll	Antal 2016	Antal 2017	Antal 2018	Antal 2019	Antal 2020	Antal 2021	Totalt 2016-2021	Skillnad % 2020-2021
Psyisk ohälsa	9 493	9 402	9 770	9 877	12 839	20 231	71 612	58 %
Depression	1 038	1 007	1 005	906	1 030	1 321	6 307	28 %
Diagnoser	497	632	660	583	681	899	3 952	32 %
Nedstämdhet	5 771	4 165	3 601	3 612	5 586	7 582	30 317	36 %
Självdestruktivitet	1 575	1 993	2 580	2 446	2 713	4 799	16 106	77 %
Själv mord	1 345	1 742	2 239	2 524	2 478	4 622	14 950	87 %
Ångest	2 168	2 868	2 978	2 691	4 321	7 592	22 618	76 %
Åtstörningar	769	1 033	1 133	1 140	1 395	2 692	8 162	93 %
Familj och Familjekonflikter	6 216	6 924	6 681	6 535	9 114	10 812	46 282	19 %
Familjekonflikter	3 246	3 005	2 789	2 685	3 843	4 016	19 584	5 %
Familjen	3 699	4 581	4 342	4 293	6 070	7 470	30 455	23 %
Våld, övergrepp och kränkningar	4 244	5 145	5 575	5 565	6 743	9 116	36 388	35 %
Fysiskt våld	1 217	1 475	1 527	1 870	2 397	3 214	11 700	34 %
Hedersrelaterat våld & förtryck	137	108	132	114	153	158	802	3 %
Mobbning	1 480	1 930	2 183	1 892	2 019	2 237	11 741	11 %
Omsorgsbrist	658	829	666	640	850	1 180	4 823	39 %
Psykiskt våld	1 034	1 347	1 683	1 670	2 212	3 064	11 010	39 %
Sexuella övergrepp	710	813	1 012	1 165	1 469	2 494	7 663	70 %
Skolan	4 245	5 278	5 325	4 819	5 603	6 458	31 728	15 %
Vänner	4 702	5 635	5 156	4 526	5 345	6 285	31 649	18 %
Att vara ung*		4 531	3 779	3 765	4 871	5 767	22 713	18 %
Samhällets stödinstanser	2 418	2 328	3 297	2 734	3 713	5 692	20 182	53 %
Andra vuxna i skolan	235	225	470	291	394	559	2 174	42 %
Annat	35	28	66	42	74	126	371	70 %
Behandlingshem	85	81	90	82	113	283	734	150 %
BUP	624	690	860	615	885	1 427	5 101	61 %
Elevhälsa	511	600	964	652	771	1 133	4 631	47 %
Familjehem	332	331	337	355	553	789	2 697	43 %
Hälsa- och sjukvård	126	149	231	181	283	528	1 498	87 %
Migrationsverket	11	37	22	11	10	31	122	210 %
Rättsväsendet	110	77	128	135	178	322	950	81 %
Socialtjänsten	822	722	1 014	867	1 215	1 780	6 420	47 %
Ungdomsmottagning	187	113	295	199	294	502	1 590	71 %
Kärlek	3 157	2 941	2 917	2 670	2 860	3 614	18 159	26 %
Stress**	2 066	2 137	2 279	1 418	1 914	3 504	13 318	83 %
Vuxnas svårigheter	1 470	1 536	1 310	1 583	1 796	2 523	10 218	40 %
Vuxnas funktionsnedsättningar	14	7	8	11	29	31	100	7 %
Vuxnas fysiska ohälsa	167	186	166	166	261	280	1 226	7 %
Vuxnas kriminalitet	197	160	114	124	137	259	991	89 %
Vuxnas missbruk/riskbruk	721	813	713	959	985	1 505	5 696	53 %
Vuxnas psykiska ohälsa	550	574	450	574	641	724	3 513	13 %
Övriga kategorier A-Ö								
Bris	510	475	437	474	445	525	2 866	18 %
Diskriminering	105	147	78	97	183	217	827	19 %
Ekonomisk utsatthet	161	175	167	169	178	185	1 035	4 %
Fritid	699	657	556	576	761	972	4 221	28 %
Funktionsnedsättning	313	253	316	391	576	884	2 733	53 %
Fysisk hälsa & ohälsa	521	621	643	726	910	1 259	4 680	38 %
Juridiska frågor	240	335	294	490	686	568	2 613	-17 %
Kriminalitet	116	140	149	154	206	280	1 045	36 %
Kropp & utseende	1 234	1 105	1 111	1 086	1 294	1 574	7 404	22 %
Mens & graviditet	703	620	590	567	707	859	4 046	21 %
Missbruk/riskbruk	242	285	317	421	474	604	2 343	27 %
Normativa begränsningar	313	272	145	267	447	492	1 936	10 %
Onlinerelaterade frågor	578	607	738	879	1 083	1 110	4 995	2 %
Oro för annan	1 464	1 092	1 302	1 223	1 394	1 688	8 163	21 %
Sex	895	733	792	815	882	1 007	5 124	14 %
Sexualitet & könsidentitet	465	500	566	506	707	1 064	3 808	50 %
Skilda föräldrar	995	1 221	1 049	1 067	1 243	1 334	6 909	7 %
Sorg & kris	678	916	1 080	978	1 095	1 527	6 274	39 %

* Definitionen Att vara ung har förändrats mellan åren 2016 och 2017 och en jämförelse kan därför endast göras från 2017.

** Under 2019 förändrades arbetssättet kring dokumentationen av Stress, varför en jämförelse mellan åren innan ej är möjlig.

OM BRIS

Uppdrag och verksamhet – ett bättre samhälle för barn

Sedan 1971 har Bris kämpat för att göra livet bättre för barn i utsatthet, och drivit förändring för ett bättre samhälle för alla barn i Sverige. Bris erbjuder professionellt stöd till alla barn under 18 år utifrån barnets behov, direkt via chatt, mejl, telefon och i riktade stödsatser till barn och familjer i särskilt utsatta situationer.

Bris vision är ett samhälle där barnets rättigheter tillgodoses och där varje barn känner till sina rättigheter. Bris arbete bedrivs utifrån den barnsyn som uttrycks i barnkonventionen. Det innebär att varje barn erkänns, respekteras och skyddas som rättighetsbärare.

Bris arbete har tre verksamhetsben: stödja, mobilisera och påverka. Verksamheten finansieras via insamling från privatpersoner, företag, stöd från kommuner och olika stiftelser samt medlemsavgifter. Bris möjlighet att stötta barn och att arbeta för att stärka barnets rättigheter står i direkt relation till de insamlade medlen och varje krona gör skillnad i verksamheten.

STÖDJA

Bris är Sveriges nationella stödlinje för barn och unga, och erbjuder professionellt samtalsstöd via chatt, mejl och telefon varje dag, året runt och sedan 15 mars 2021 även dygnet runt. Numret till Bris stödlinje för barn, 116 111, är ett

EU-harmoniserat nummer som reserveras till hjälplinjer i de europeiska länderna med kunskaper och resurser att ge barn stöd. Varje barn som kontaktar Bris får professionellt stöd av en utbildad kurator. I maj 2021 öppnade Bris fysiska mottagningar i Stockholm, Linköping, Göteborg, Malmö och Umeå, där barn kan träffa en kurator för ett nära och anpassat stöd.

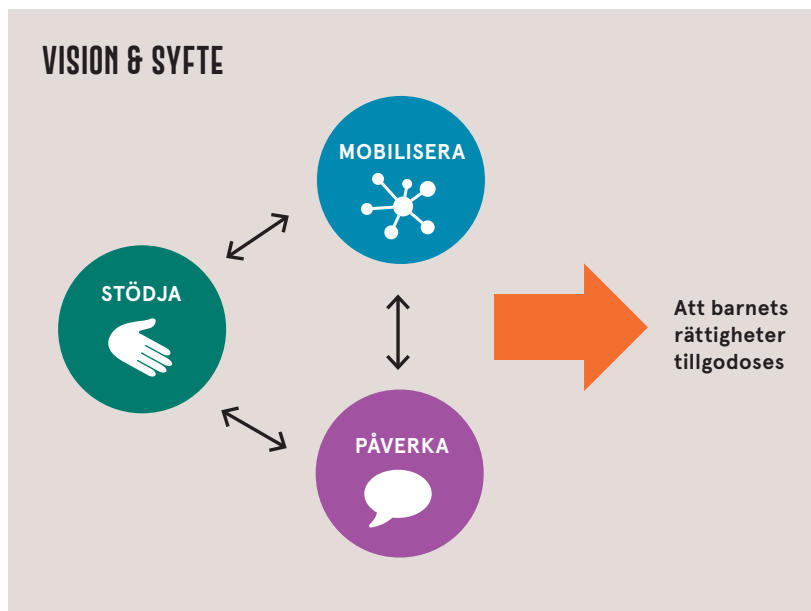
Bris stödjer även barn och familjer i särskilt utsatta situationer genom stödprogram. Idag erbjuder Bris gruppstöd till barn och familjer där en förälder begått självmord, till familjehemsplacerade barn, barn med erfarenhet av flykt, och barn till föräldrar med psykisk ohälsa eller aktivt missbruk.

Utöver det individuella stödet till barn tillhandahåller Bris mer generellt utformat stöd för barn att tillgodogöra sig på egen hand på bris.se. På hemsidan finns också Bris modererade forum där barn kan ge och få stöd barn emellan. Bris har även publika anonyma chattar på i förväg bestämda teman där barn skickar in sina frågor och kuratorer svarar. Tidigare chattar återfinns i ett arkiv på bris.se i syfte att fungera som en kunskapskälla såväl som en normaliserande funktion.

Bris erbjuder ett indirekt stöd till barn via vuxna, både genom information på bris.se, i sociala medier, i böcker och i rapporter. På vardagar kan vuxna som är oroliga för ett barn i sin närhet ringa Bris vuxentelefon – om barn, Idrottsledarlinjen eller Bris stödlinje på arabiska för vuxna med frågor om barn i sin närhet. Både privatpersoner och professionella kontaktar Bris vuxenstöd.

MOBILISERA

Bris mobiliserar samhället för barnets rättigheter, alltifrån medlemmar till kommuner, organisationer och andra samhällsaktörer. Bris medlemmar och volontärer sprider information och kunskap om barnets rättigheter i hela Sverige. I Bris nätverk samlas omkring 6 500 professionella från olika delar av samhället och landet – den

Bris stöttar barn dygnet runt, året om.

Foto: Shutterstock

ideella, privata och offentliga sektorn. Bris nätverk möjliggör möten, dialog och samverkan och är en källa till inspiration och erfarenhetsutbyte i barnrättsarbetet. Via Brisakademien ger Bris utbildningar om barnrätt och om metoder för att stödja barn och familjer, såväl öppna utbildningar som uppdragsutbildningar i hela landet. Bris erbjuder grundutbildningar om barnkonventionen, metodutbildning och workshops om barns delaktighet. Bris har även metodutbildningar och gruppleddarutbildningar, bland annat för gruppverksamhet för nyanlända föräldrar, för nyanlända barn, och för barn till separerade föräldrar.

PÅVERKA

Bris påverkar beslutsfattare för ett bättre samhälle för barn. Bris bedriver ett strategiskt opinions- och påverkansarbete med fokus på beslutsfattare och myndigheter, och arbetar för att nå ut till allmänheten för att hela samhället ska ha bättre kunskap om barnets rättigheter och kunna bidra till att de tillgodoses.

Bris deltar i referensgrupper och politiker-möten, skriver remisser och bidrar med expertis. Genom att göra barns röster hörda, samt bidra med analys och åtgärdsförslag, arbetar Bris för att stärka barnets rättigheter på alla samhällets arenor. ♦

DEFINITIONER

Bris dokumenterar varje samtal i 54 kontaktområden. Ett samtal kan handla om flera ämnen, och i snitt dokumenteras 2,5 kontaktområden per kurativ kontakt.

Att vara ung

Vägledande är att barnet har varit hjälpsökande kring exempelvis känsloliv kopplat till tonåren, identitet, existentiella frågor, självförtroende, att passa in, puberteten, framtiden, ledsen utan specifik orsak etc. och att problemen inte är en konsekvens av en annan svårighet/omständighet i barnets situation.

Andra vuxna i skolan

Barnet är hjälpsökande kring en pågående eller önskad kontakt med annan vuxen i skolan än elevhälsa i stödjande syfte – ej undervisning. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Annan professionell

Barnet är hjälpsökande kring en pågående eller önskad kontakt med annan professionell än de alternativ som finns att välja bland i samlingskategorin Samhällets stödinstanser. Anges i fritext. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Behandlingshem

Barnet är hjälpsökande utifrån pågående placering vid HVB-hem/SiS. Kontakter från barn som önskar bli placerade eller är orolig för en kommande placering återfinns under kategorin Socialtjänsten. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Bris

Fakta och informationsfrågor som rör Bris stödverksamhet, hur det fungerar, anonymitet, öppettider etc.

BUP

Barnet är hjälpsökande utifrån en pågående eller önskad kontakt med Barn- och ungdomspsykiatri. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Depression

Barnet är orolig/hjälpsökande utifrån en depression, såväl diagnostiserade som funderingar. Ingår i samlingskategorin Psykisk ohälsa.

Diagnoser

Barnet är hjälpsökande utifrån att hen har en diagnos, eller vill/ska utredas utifrån en tanke om eventuell diagnos (ej neuropsykiatriska, se funktionsnedsättning). Ingår i samlingskategorin Psykisk ohälsa.

Diskriminering

Barnet är hjälpsökande utifrån all form av diskriminering, både i familjen, skolan, andra arenor.

Ekonomisk utsatthet

Barnet är hjälpsökande utifrån sin upplevelse av familjens/sin egen ekonomi.

Elevhälsa

Barnet är hjälpsökande kring en pågående eller önskad kontakt med elevhälsan, inkluderar hela elevhälsovårdsteamet. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Familjehem

Barnet är hjälpsökande utifrån en pågående eller beslutad placering i familjehem. Kontakter där barnet önskar bli eller är orolig att bli familjehemsplacerad återfinns inom kategorin socialtjänsten. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Familjekonflikter

Barnet är hjälpsökande utifrån sin familjesituation som är konfliktfylld men utan inslag av våld eller hot. Barnet kan både vara delaktig i eller ha bevittnat konflikter mellan vuxna och barn, vuxna och vuxna eller barn och barn. Ingår i samlingskategorin Familj & familjekonflikter.

Familjen

Barnet är hjälpsökande kring sin familjesituation med fokus på relationer, saknad, boende men ej konflikter eller skilsmässa som är egna kategorier. Ingår i samlingskategorin Familj & familjekonflikter.

Fritid

Barnet är hjälpsökande utifrån frågor och funderingar som rör barnets fritid, tiden utanför skolan som t.ex. fester, fritidsaktiviteter etc.

Funktionsnedsättning

Barnet är hjälpsökande utifrån diagnostiserade eller önskad utredning av fysiska/neuropsykiatriska funktionsnedsättningar som påverkar barnets vardag och liv.

Fysisk hälsa & ohälsa

Barnet är hjälpsökande utifrån hälsorelaterade frågor som rör kroppen, t.ex. sjukvårdsfrågor, sjukdomar, svåra sömnproblem etc.

Fysiskt våld

Barnet är/har blivit utsatt för, bevittnat, utsatt annan eller är rädd för fysiskt våld, både inom familjen och i andra sammanhang. Ingår i samlingskategorin Våld, övergrepp & kränkningar.

Hedersrelaterat våld & förtryck

Barnet är/har blivit utsatt för, bevittnat, utsatt annan eller är rädd för hedersrelaterat våld och förtryck. Ingår i samlingskategorin Våld, övergrepp & kränkningar.

Hälso- och sjukvård

Barnet är hjälpsökande utifrån en pågående eller önskad kontakt med hälso- och sjukvården, både utifrån egen hälsa eller nätverkets hälsa. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Juridiska frågor

Barnet är hjälpsökande utifrån frågeställningar kopplat till lagar och rättigheter, t.ex. vad en får och inte får göra utifrån ålder, vad som krävs för att få göra en viss sak eller när en har rätt att flytta hemifrån.

Kriminalitet

Barnet är hjälpsökande utifrån egen eller andra barns kriminalitet. Barnet kan vara förövare, offer eller vittne.

Kropp & utseende

Barnet är hjälpsökande utifrån funderingar om kropp och utseende, t.ex. vikt, bröst, finnar etc.

Kärlek

Barnet är hjälpsökande utifrån kärlek i relation till en/flera specifika personer i barnets närhet, såväl online som offline.

Mens & graviditet

Barnet är hjälpsökande utifrån funderingar rörande mens, graviditet etc. Ofta faktafrågor.

Migrationsverket

Barnet är hjälpsökande utifrån en pågående eller önskad kontakt med Migrationsverket, såväl egna kontakter som familjens kontakt. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstanser.

Missbruk/riskbruk

Barnet är hjälpsökande kring eget eller andra barns missbruk/riskbruk av alkohol, droger, receptbelagda läkemedel, spel, sex, datorspel etc.

Mobbning

Barnet är hjälpsökande utifrån mobbning. Kan vara utsatt, utsätta andra eller bevittna. Gäller all form av mobbning oavsett arena. Ingår i samlingskategorin Våld, övergrepp & kränkningar.

Nedstämdhet

Barnet är orolig/hjälpsökande kring sitt mående och beskriver sig som ledsen/nedstämd. Ska ej förväxlas med att barn kan vara ledsna utifrån en svår livssituation eller yttre omständighet. Ingår i samlingskategorin Psykisk ohälsa.

Normativa begränsningar

Barnet är hjälpsökande utifrån att barnets liv/valmöjligheter begränsas utifrån egna, samhällets, kulturella eller religiösa normer.

Omsorgsbrist

Barnet är hjälpsökande utifrån att barnets omsorgspersoner brister i sin omsorg av barnet. Ingår i samlingskategorin Våld, övergrepp & kränkningar.

Onlinerelaterade frågor

Barnet är hjälpsökande utifrån utsatthet/aktiviteter/relationer som uttalat sker online. Barnet kan ha bevittnat, blivit utsatt eller själv ha utsatt andra.

Oro för annan

Anges om kontakten enbart handlat om oro för annan, och inte något alls om kontaktpersonens situation, gäller främst i mejlen eller vid fakta/information.

Psykiskt våld

Barnet är/har blivit utsatt för, bevittnat eller utsatt någon annan för psykiskt våld, både inom familjen och i andra sammanhang. Ingår i samlingskategorin Våld, övergrepp & kränkningar.

Rättsväsendet

Barnet är hjälpsökande kring en pågående eller önskad kontakt, såväl egen som indirekt genom exempelvis föräldrars kontakt med t.ex. polis, åklagare och domstol. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstitutioner.

Sex

Kontakter där barnet sökt hjälp utifrån funderingar om sex, skydd, onani, porr etc. Ej sexuella övergrepp.

Sexualitet & könsidentitet

Kontakter där barnet söker hjälp utifrån funderingar om ens egen sexualitet och/eller könsidentitet.

Sexuella övergrepp

Barnet är/har blivit utsatt för, bevittnat, är rädd för att utsättas för sexuella övergrepp, både inom familjen och i andra sammanhang eller har själv utsatt någon annan. Inkluderar sexuella trakasserier, grooming och sexuellt ofredande. Ingår i samlingskategorin Våld, övergrepp & kränkningar.

Självd destruktivitet

Barnet är hjälpsökande utifrån eget eller annat barns självd destruktivitet. Ingår i samlingskategorin Psykisk ohälsa.

Självmord

Barnet är hjälpsökande utifrån egna eller annat barns funderingar på självmord, suicidförsök eller förlust i suicid. Ingår i kategorin Psykisk ohälsa.

Skilda föräldrar

Barnet är hjälpsökande utifrån positiva eller negativa känslor/påverkan utifrån föräldrars skilsmässa, t.ex. bonusföräldrar, vårdnad, boende, umgänge etc.

Skolan

Barnet är hjälpsökande på grund av sin skolsituation. Inkluderar alla frågor/funderingar som rör skolan, som undervisning, arbetsmiljö, betyg etc.

Socialtjänsten

Barnet är hjälpsökande utifrån en pågående eller önskad kontakt med socialtjänstens samtliga enheter, även familjerätten och

vuxnenheter som föräldrar har kontakt med. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstitutioner.

Sorg & kris

Barnet är hjälpsökande utifrån sorg- & krisreaktioner, exempelvis utifrån förlust/dödsfall/sjukdom/skilsmässa i familjen eller nätverket.

Stress

Barnet är hjälpsökande utifrån en upplevd stress som påverkar måendet.

Ungdomsmottagning

Barnet är hjälpsökande utifrån en pågående eller önskad kontakt med Ungdomsmottagningen. Ingår i samlingskategorin Samhällets stödinstitutioner.

Vuxnas funktionsnedsättningar

Barnet är hjälpsökande utifrån en upplevelse av en vuxens funktionsnedsättningar. Ingår i samlingskategorin Vuxnas svårigheter.

Vuxnas fysiska ohälsa

Barnet är hjälpsökande utifrån en upplevelse av en vuxens fysiska ohälsa, t.ex. cancer eller hjärt- och kärlsjukdomar. Ingår i samlingskategorin Vuxnas svårigheter.

Vuxnas kriminalitet

Barnet är hjälpsökande utifrån en upplevelse av en vuxens kriminalitet, t.ex. föräldrar som sitter i fängelse eller har begått brott. Ingår i samlingskategorin Vuxnas svårigheter.

Vuxnas missbruk/riskbruk

Barnet är hjälpsökande utifrån en upplevelse av en vuxens missbruk/riskbruk av alkohol, droger, spel etc. Ingår i samlingskategorin Vuxnas svårigheter.

Vuxnas psykiska ohälsa

Barnet är hjälpsökande utifrån en upplevelse av en vuxens psykiska ohälsa, t.ex. depression, åtstörningar, suicidtankar/försök. Ingår i samlingskategorin Vuxnas svårigheter.

Vänner

Barnet är hjälpsökande utifrån sina vänskapsrelationer, såväl online som offline som påverkar barnets mående, främst negativt som t.ex. konflikter och ensamhet.

Ångest

Barnet är hjälpsökande utifrån egen eller annat barns ångest/panikångest. Ingår i samlingskategorin Psykisk ohälsa.

Åtstörningar

Barnet är hjälpsökande utifrån egna eller annat barns åtstörningar, såväl diagnostiserade som funderingar. Ingår i samlingskategorin Psykisk ohälsa.

KÄLLOR

Foto: Shutterstock

VETENSKAPLIG LITTERATUR

Augusti, E.M., Sætren, S.S., & Hafstad, G.S. (2021). *Violence and abuse experiences and associated risk factors during the COVID-19 outbreak in a population-based sample of Norwegian adolescents*. *International Journal of Child Abuse & Neglect*, 118. doi:10.1016/j.chiabu.2021.105156

Baianstovu, R., Strid, S., Cinthio, H., Särnstedt Gramnaes, E., Enelo, J-M. (2019) *Heder och samhälle, Det hedersrelaterade våldets uttryck och samhällets utmaningar*, Örebro: Örebro University

Bergman, L.R., Andershed, A-K. (2009) *Predictors and outcomes of persistent or age-limited registered criminal behavior: a 30-year longitudinal study of a Swedish urban population*. *Aggress Behav.* 2009 Mar;35(2):164-78.

Bremberg, S. (2015). *Mental health problems are rising more in Swedish adolescents than in other Nordic countries and the Netherlands*. *Acta Paediatrica*. 2015;104(10):997-1004.

Bremberg, S. (2021). *Bris distansstöd till barn*.

Jernbro, C. & Landberg, Å. (2020) *Multiutsatta barn. Om barn som utsätts för flera typer av barnmisshandel*. Stockholm: Allmänna Barnhuset.

Jernbro, C. & Landberg, Å. (2018) *Det är mitt liv! Om sambandet mellan barnmisshandel och att inte få välja sin framtida partner*. Stockholm: Allmänna Barnhuset.

Jernbro, C. (2015) *Barnmisshandel ur barns och ungas perspektiv*, Karlstad University

Jolliffe, D., Farrington, D.P., Piquero, A.R., Loeber, R., Hill, K.G. (2017) *Systematic review of early risk factors for life-course-persistent, adolescence-limited, and late-onset offenders in prospective longitudinal studies*. *Aggress Violent Behav.* 2017 Mar;33:15-23.

Moore S.E., Norman R.E., Suetani S., Thomas H.J., Sly P.D., Scott J.G. (2017). *Consequences of bullying victimization in childhood and adolescence: A systematic review and meta-analysis*. *World J Psychiatry*. 2017 Mar 22;7(1):60-76.

Sivertsson, F. (2018) *Criminal Careers in the Long Run*. Stockholm: Stockholm University. <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1247491/FULLTEXT01.pdf>

Sjögren, A., Engdahl, M., Halld, C., Holmlunde, H., Lundinf, M., Mühlradg, H., & Öckerth, B., IFAU, (2021). *Barn och unga under coronapandemin - Lärdomar från forskning om uppväxtmiljö, skolgång, utbildning och arbetsmarknadsinträde* <https://www.ifau.se/globalassets/pdf/se/2021/r-2021-02-barn-och-unga-under-coronapandemin.pdf>

Skrove, G., Lichtwarck, W., Moufack, M.F., Røkkum, N.H.A., Ulfseth, L.A. & Kojan, B.H. (2021) *Konsekvenser av covid-19 for tjenestetilbudet blant sårbare barn og unge* https://www.ntnu.no/documents/1272526675/1281525946/NTNU_Covid_rapport_Korr2.pdf/78e1de91-41b2-8043-9561-ea4fd2b2f8c0?t=1617781896470

Ståhlberg, O., Boman, S., Robertsson, C., Kerekes, N., Anckarsäter, H. Nilsson, T. (2017) *A 3-year follow-up study of Swedish youths committed to juvenile institutions: Frequent occurrence of criminality and health care use regardless of drug abuse*, *International Journal of Law and Psychiatry*, 50: 52–60

Svedin, C.G., Landberg, Å., Jonsson, L. (2021). *Unga, sex och internet efter #metoo – om ungdomars sexualitet och utsatthet för sexuella övergrepp och sexuell exploatering i Sverige 2020/2021*. Stockholm: Allmänna Barnhuset

Thulin, J. (2020) *Prata om våldet*. Stockholm: Allmänna Barnhuset

Werbart Törnblom, A., Sorjonen, K., Runeson, B., Rydelius, P.-A. (2020) *Who Is at Risk of Dying Young from Suicide and Sudden Violent Death? Common and Specific Risk Factors among Children, Adolescents, and Young Adults*. *Suicide Life Threat Behav.* 2020 Aug;50(4):757–77.

ÖVRIGA KÄLLOR

End Violence Against Children (2021) Annual Report 2020 <https://www.end-violence.org/sites/default/files/2021-07/2020percent20Annualpercent20Reportpercent20percent283percent29.pdf>

Barnafrid (2017) *Vårt att veta om barn och fysisk misshandel* <https://liu.se/forskning/barnafrid/vart-att-veta-om>

Barnets och ungdomens reform – Förslag för en hållbar framtid (2017) Slutrapport från den nationella samordnaren för den sociala barn- och ungdomsvården,

Barnombudsmannens rapport (2021) *Covid-19-pandemins konsekvenser för barn*, Slutredovisning av regeringsuppdrag.

Barnrättskommitténs allmänna kommentar nr 13 (2011) Barnets rätt till frihet från alla former av våld.

Bris rapport 2017:1 *Barns psykiska ohälsa – det är dags att bryta trenden.*

Bris rapport 2018:1 *Skola. Vård. Omsorg. Och den psykiska ohälsan.*

Bris rapport 2019:1 *Hur har barn det? Om barns livssituation – trender, utmaningar och möjligheter.*

Bris rapport 2020:1 *Hållbara liv – Om barnets rättigheter, barns livsvillkor och samhällets utmaningar.*

Bris rapport 2021:1 *Första året med pandemin – Om barns mående och utsatthet.*

Bris & Statens offentliga utredningar (2021). *Sammanställning av barns förslag till utredningen "En sammanhållen god och nära vård för barn och unga"* (SOU 2019:05).

Bris (2021) *En av tre vuxna har känt oro för att ett barn i deras närhet far illa* <https://www.bris.se/om-bris/press-och-opinion/pressmeddelanden/ny-sifo-visar-en-av-tre-vuxna-har-kant-oro-for-att-ett-barn-i-deras-narhet-far-illa--men-manga-saknar-kunskap-om-hur-de-bor-agera/>

Brottsförebyggande rådet (2021) *Nationella trygghetsundersökningen 2021. Om utsatthet, otrygghet och förtroende.*

Brottsförebyggande rådet (2021), *Ungdomsråden har ökat i hela landet* <https://bra.se/om-bra/nytt-fran-bra/arkiv/press/2021-12-15-ungdomsranen-har-okat-i-hela-landet.html>

Brottsförebyggande rådet (2021) *Handlagda brott 2020*. Slutlig statistik

Brottsförebyggande rådet (2019). *Skolundersökningen om brott*. <https://bra.se/statistik/statistiska-undersokningar/skolundersokningen-om-brott.html>

ECPAT (2021) *Allt som inte är ett ja är ett nej*.

Europol (2020) *Internet organised crime threat assessment, IOCTA 2020*: https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/internet_organised_crime_threat_assessment_iocta_2020.pdf

Europol (2020) *COVID-19 sparks upward trend in cybercrime* <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/covid-19-sparks-upward-trend-in-cybercrime>,

Europol (2021) *Internet organised crime threat assessment, IOCTA 2021* https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/internet_organised_crime_threat_assessment_iocta_2021.pdf

FN:s globala mål för hållbar utveckling, 2015. <https://www.globalamalen.se>

FN:s konvention om barnets rättigheter, 1989.

Folkhälsomyndigheten (2019) *Skolbarns hälsovanor i Sverige 2017/18 – grundrapport*.

Institute for Health Metrics and Evaluation. *Global Burden of Disease (2020-02-18)* <http://www.healthdata.org/gbd>

Kunskapsguiden.se, Socialstyrelsen, *Posttraumatiskt stressyndrom hos barn och unga*. <https://kunskapsguiden.se/omraden-och-teman/barn-och-unga/posttraumatiskt-stressyndrom-hos-barn-och-unga/symtom-beotande-och-behandling/>

Regeringskansliet (2020) *Förekomsten av våld mot barn i Sverige ska kartläggas* <https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2020/11/forekomsten-av-vald-mot-barn-i-sverige-ska-kartlaggas/>

Regeringskansliet (2021) *Stiftelsen Allmänna Barnhuset tilldelas medel för undersökning om föräldraskap, våld och stöd* <https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2021/06/stiftelsen-allmanna-barnhuset-tilldelas-medel-for-undersokning-om-foraldraskap-vald-och-stod/>

Rikshandboken i barnhälsovård, identifiera skydds och riskfaktorer <https://www.riks-handboken-bhv.se/metoder--riktlinjer/identifiera-skydds--och-riskfaktorer/>

Socialstyrelsen (2019). *Anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa*, Nationell kartläggning 2018, s. 7.

Socialstyrelsen (2021). *Statistikdatabas/dödsorsaker*. <https://www.socialstyrelsen.se/statistik-och-data/statistik/statistikammen/dodsorsaker/>

Socialstyrelsen (2015) *Utreda barn och unga*. Handbok för socialtjänstens arbete enligt socialtjänstlagen.

Socialstyrelsen (2021) *Effekter av covid-19 på anmälningar gällande barn till socialtjänsten*, <https://www.socialstyrelsen.se/globalassets/sharepoint-dokument/artikelkatalog/ovrigt/2021-1-7155.pdf>

Statens medieråd (2021) *Ungar och medier 2021*. https://www.statensmedierad.se/download/18.57e3b0a17a75fbf0654916e/1632377641632/Ungar%20och%20medier%202021_anpassad.pdf

Statistiska centralbyrån (2021-01-05). *Statistikdatabas/Barns levnadsförhållanden*. https://www.statistikdatabasen.scb.se/px-web/sv/ssd/START__LE__LE0106__LE0106A/LE0106Halsa/

Stiftelsen Allmänna Barnhuset (2017) *Våld mot barn 2016. En nationell kartläggning*.

SOU 2001:18 *Barn och misshandel – En rapport om kroppslig bestraffning och annan misshandel i Sverige vid slutet av 1900-talet*

SOU 2001:72 *Barnmisshandel – Att förebygga och åtgärda*

SOU 2021:34 *Börja med barnen! Sammanhållen god och nära vård för barn och unga*.

SOU 2021:43 *Ett förstärkt skydd mot sexuella kränkningar*.

BRIS UTBILDNINGAR

Bris erbjuder grundutbildningar, fördjupande workshops kring barns delaktighet, skraddarsydda upplägg och juridisk rådgivning kring barnrätt. Genom Bris utbildningar får verksamheter stöd och verktyg för att möta barn och vuxna i behov av stöd, och för att tillämpa barnrätt i praktiken. För mer info, kontakta brisakademien@bris.se

AGENDA 2030

Bris och de globala målen för hållbar utveckling

Att barns rättigheter tillgodoses är avgörande för hållbara och fredliga samhällen. Om världens länder ska ha en chans att nå de globala hållbarhetsmålen i Agenda 2030 är en förutsättning att beslutsfattare lyssnar till och involverar grupper i särskilt utsatta situationer, däribland barn, som saknar rösträtt och som är beroende av att vuxna tillgodoser barnets mänskliga rättigheter.

På ett toppmöte i FN i New York i september 2015 antog världens stats- och regeringschefer överenskommelsen "Förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling". Agendan som gäller från januari 2016 till 2030 innehåller en handlingsplan med 17 mål och 169 delmål som ska leda världen mot en hållbar framtid. Målen är universella, odelbara och gäller alla länder.

De globala målen för hållbar utveckling i Agenda 2030 är den mest ambitiösa agendan som världens länder någonsin har enats om. Målen handlar om att verka för hållbarhet på tre stora plan: ekonomiskt, miljömässigt och socialt.

HÅLLBARHET FÖRUTSÄTTER BARNRÄTT

Inom många områden går utvecklingen framåt, men världen står fortfarande inför enorma utmaningar. Målen som ska ha uppnåtts inom bara tio år handlar bland annat om att främja fredliga samhällen, att minska våldet, att säkerställa hälsosamma liv och främja välbefinnande för alla åldrar, att säkra en inkluderande och likvärdig utbildning av god kvalitet, att utjämna ojämlikhet i samhället, att bekämpa klimatförändringarna och att skapa ett mer inkluderande och representativt beslutsfattande.

Genomförandet av de globala målen i Agenda 2030 förutsätter att mänskliga rättigheter respekteras och tillgodoses. På så vis hänger barnrätt tätt ihop med arbetet för en mer hållbar värld. Att barn involveras och görs delaktiga är en central del i det arbetet. Genom att stärka

barnets mänskliga rättigheter stärks också många av målen satta för Agenda 2030.

BRIS ARBETE BIDRAR

Hjälplinjer för barn spelar en viktig roll i att belysa barns utsatthet och föra fram barns livssituation. Bris bidrar på olika sätt till måluppfyllelsen av Agenda 2030 både i Sverige och globalt, genom den internationella paraplyorganisationen Child Helpline International (CHI), för att säkerställa att varje barn får sina rättigheter tillgodosedda och att marginaliserade barns röster blir hörda i samhället.

Bris bidrar till att stärka barns röster och pekar på ohållbara uppväxtvillkor för barn.

Även om målen i Agenda 2030, liksom artiklarna i barnkonventionen, är odelbara och utgör en helhet, kan särskilt nämnas att Bris verksamhet bidrar aktivt till måluppfyllandet av vissa mål. Det gäller bland annat mål 3 om att säkerställa hälsosamma liv och främja välbefinnande i alla åldrar, genom att belysa hur barn mår idag och lyfta fram viktiga skyddsfaktorer för barns psykiska hälsa, samt mål 16 om att främja fredliga och inkluderande samhällen. Delmål 16.2 om att eliminera alla former av våld mot barn är ett prioriterat delmål för Bris som organisation, liksom för Sverige som stat, som ett av världens vägvisarländer i arbetet med att skydda barn mot våld. Här bidrar Bris med viktig kunskap om barns utsatthet och om brister i samhällets arbete för att garantera barnets rätt till skydd mot våld. ♦

OM BRIS

Bris, Barnens rätt i samhället, är en av Sveriges ledande barnrättsorganisationer som varje dag kämpar för ett bättre samhälle för barn. Folkrörelsen Bris startade 1971 och bidrog till att Sverige fick världens första förbud mot barnaga.

Bris är den nationella stödlinjen för barn och unga upp till 18 år. Stödlinjen har öppet dygnet runt.

För barn och unga

Telefon 116 111, eller chatt och mejl via [bris.se](https://www.bris.se)

För vuxna med frågor om barn

Telefon 077-150 50 50, vardagar kl. 9-12

Stödlinje för arabisktalande vuxna

Telefon 077-448 09 00, tisdag-torsdag kl. 9-12

Arenavägen 61
122 77 Johanneshov
Box 101 47, 121 28 Stockholm
Telefon: 08-598 888 00
www.bris.se

Swish: 9015041

BRIS